

3/2010

dukla sport

čtvrtletník ASC DUKLA, TJ Dukla Praha a UNIASK ČR

ARMÁDNÍ mistři světa

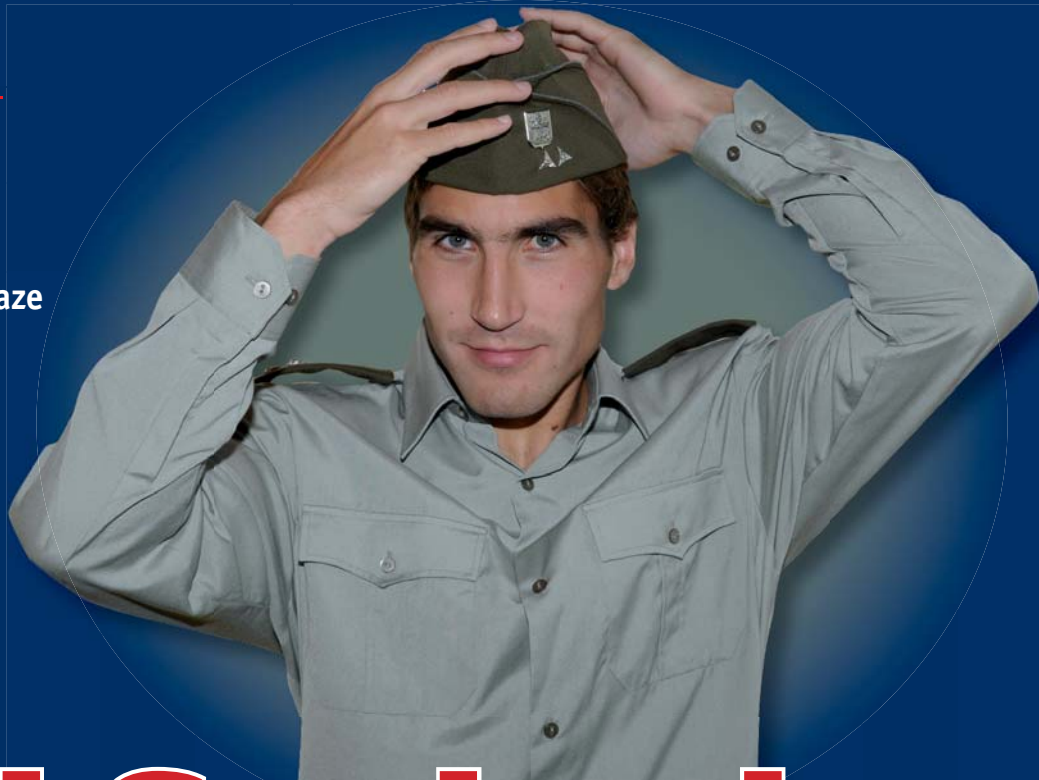
Narozen: 19. března 1985 v Praze

Sport: moderní pětiboj

Trenér: Jakub Kučera

Oddíl: Dukla Praha

V ASC DUKLA od roku 2001

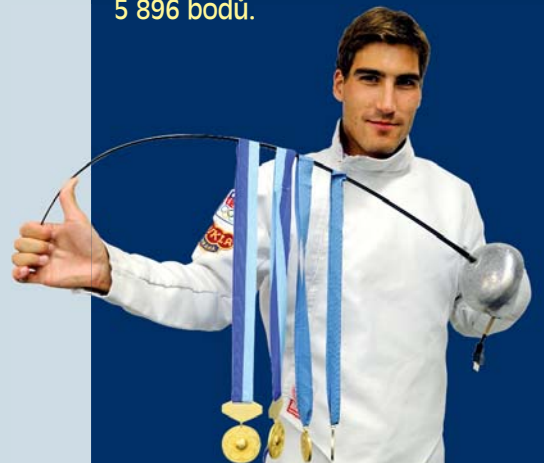

David Svoboda

NEJVĚŠÍ ÚSPĚCHY:

2005 MS	– 3. místo, štafeta
2006 MSJ	– 1. místo
	– 1. místo, družstvo
2007 MS	– 2. místo, družstvo
	– 3. místo, štafeta
2008 MS	– 2. místo
	– účastník LOH
2009 MS	– 1. místo, štafeta
	– 2. místo
	– 2. místo, družstvo
2009 ME	– 2. místo, družstvo
2010 ME	– 1. místo
2010 MS CISM	– 1. místo
	– 1. místo, družstvo
2010 MS	– 2. místo, družstvo

Vítěz dlouhodobé části seriálu Světového poháru 2010.
Držitel světového rekordu v klasickém formátu výkonem 5 896 bodů.

David Svoboda se narodil v pražské porodnici o sedm minut později než jeho dvojče Tomáš. Protože jsou si hodně podobní, lidé si je pletou a bratr často jezdí na pětibojářské závody, plánují i možnosti záměny, třeba na stupních vítězů. Dobrých příhod do sbírky záměn mají několik. David, i když je mu teprve pětadvacet, získal na velkých soutěžích MS, ME a MS CISM už čtrnáct medailí. Tu poslední, individuální, vybojoval v maďarském Debrecíně a zlato znamenalo titul mistra Evropy.

S moderním pětibojem začínal v šestnácti, když k němu přešel z plavání, které dělal od 11 let. Protože moderní pětiboj zahrnuje pět sportovních disciplín – šerm kordem, plavání na 200 metrů, parkúr a kombi disciplínu tzn. 3 km běhu se střelbou ze vzduchové pistole, musí v každém tréninku stihnout tři až čtyři disciplíny. Jeho silnými jsou šerm a kombinace. Nejvíce času v tréninku zabere plavání a běh. „Technickým“ disciplínám se věnuje o trochu méně. Po smolném vystoupení na olympiádě v Pekingu, kde při parkúru přišel pravděpodobně o zlato, se absolutně změnil způsob přípravy jízdy na koni. Díky armádě, která koupila moderním pětibojářům Dukly čtyři kvalitní koně, a vzniku jezdeckého oddílu ke klasickým tréninkům přibýly i parkúrové závody specialistů. Volno má většinou v neděli, pokud není na závodech.

I přesto že je moderní pětiboj časově velmi náročný, stíhá studovat na Fakultě tělesné výchovy a sportu UK obor trenérství. Baví ho adrenalinové sporty, jako je parašutismus, má za sebou třicet seskoků a letos v Mexiku ho chytlo potápění. Když se ponořil v jeskyních, nadchlo ho to natolik, že plánuje absolvování

základního kurzu, po němž se bude jezdit potápět během dovolených.

Jeho hlavním sportovním cílem je stát se olympijským vítězem. „Pokud půjde všechno hladce, rád bych závodil na OH v Londýně 2012 a ještě v Riu 2016. To mi bude 31 a potom bych už asi skončil. Ale kdoví, co bude za pár let?“ prozradil plány David Svoboda. |

Text a foto: Ivana Roháčková

čtvrtletník

Armádního sportovního centra DUKLA,
Tělovýchovné jednoty Dukla Praha
a Unie armádních sportovních klubů
České republiky

ročník 5 / číslo 3 / 2010

Vydavatel

Armádní sportovní centrum DUKLA

Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6

IČ: 60162694

www.army.cz/sport

www.duklasport.cz

Adresa redakce

Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6

Telefon: 973 203 811

Fax: 224 310 910

E-mail: redakceduklasport@seznam.cz

Šéfredaktor

plk. Ing. Jaroslav Prišcák, Ph.D.

(telefon: 973 203 801)

E-mail: priscakj@seznam.cz

Redakční rada

PhDr. Karel Felt

Ing. Pavel Nekola

Mgr. Ivana Roháčková

Ing. Cyril Schejbal

Jitka Suchopárková

Grafická úprava a zlom

Andrea Bělohávková (PIC MO)

Korekce fotografií

Andrea Bělohávková (PIC MO)

Jazyková úprava

Mgr. Vlasta Kohoutová (PIC MO)

Tisková příprava a tisk

VGHMŮř Dobruška

Evidenční číslo: MK ČR E 18249

Číslo 3 / 2010 vyšlo: 8. 10. 2010

V jednotkách ozbrojených sil

rozšiřuje ASC DUKLA a PIC MO

Publikované materiály nelze rozšiřovat

bez souhlasu vydavatele

Redakcí nevyžádané materiály se nevracejí

NEPRODEJNÉ

Foto na obálce: Ivana Roháčková

Foto na kartách: Ivana Roháčková a archiv cyklistiky
Dukly Praha (3)

Vrcholový sport
potřebuje finanční podporu

3/10

reportáže
rozhovory
z oddílů
z historie
osobnosti
aktuality
výsledky

Železný chce dát Špotákové
klid a sebedůvěru

Třikrát armádní světové
zlato

Titul armádních mistrů světa obhájěn

Za řídítky Aprilie

- 2** Editorial
- 4** Špotáková: bronz z bolesti
- 6** Medailový výlov z generálky korunoval Synek
- 8** Dvakrát bronzový čtyřkajak
- 12** David Svoboda pětibojářským mistrem Evropy
- 13** Desetiletá šňůra medailí
- 15** Šestkrát s padáky na bednu
- 16** Bronzová Marušková trefila Londýn
- 18** Konečně zlato
- 19** Šlape pouze pravou nohou
- 20** Odložené medaile z divoké vody
- 21** Placky pouze pro hřídky
- 24** Z výborného fotbalisty renomovaný funkcionář
- 26** Splní nastupující generace očekávání?
- 28** UNIASK ČR
- 29** Jubilanti armádního sportu
- 30** Kaleidoskop, Kalendář akcí, Sportovní výsledky
- 31** Tucet otázek pro Svatopluka Buchtu
- 32** Barvy Dukly hájí už 50 let

obsah

Na posledních letních OH 2008 v Pekingu vybojovali sportovci ASC DUKLA olympijské medaile ve čtyřech sportech – atletice, sportovní střelbě, vodním slalomu a veslování. Jsme uprostřed olympijského cyklu, za dva roky nás čekají Hry XXX. olympiády v Londýně. Podívejme se, jaké měli výsledky naši poslední medailisté z Pekingu letos. Bára Špotáková, zlatá v Pekingu, vybojovala jedinou českou atletickou medaili – bronzovou, na ME v Barceloně. David Kostelecký, zlatý v Pekingu, se neprobojoval do finále na ME a bohužel ani na MS. Jarda Volf s Ondřejem Štěpánkem, stříbrní v Pekingu, se na ME vrátili na výsluní a vybojovali stříbro. Ondřeje Synka, stříbrného v Pekingu, mistrovství světa v listopadu ještě čeká, ale v tomto roce už se stal mistrem Evropy, s přehledem vyhrál všechna kola Světového poháru a je jeho celkovým vítězem.

V atletice spolu s Bárou mohou v Londýně uspět i Bába, Holuša, Kudlička, Balner a doufejme i jiní. Ve sportovní střelbě letos vyniká Lenka Marušková, která zatím jako jediná z Dukly vybojovala účastnické místo na LOH 2012. Věřme Davidovi Kosteleckému, že příští rok bude jeho trapašská sezona lepší a že mistr Evropy ve skeetu Honza Sychra si také účast na OH příští rok vystřílí. Na šanci (asi až na další olympiádě) čekají naši junioři z armádních sportovních oddílů sportovní střelby v Hradci Králové a Plzni – medailisté z juniorského MS Slavíček, Novota, Dvořák, Vaněk, Mazurová, Musilová a doufejme (opakují se), že i jiní.

A tak je to i v našich dalších sportech. V kanoistice brali v letošním roce na MS do 23 let medaile Karlovský, Jáně, Šindler, Kašpar, Dubský, Luňáček. Moderní pětibojáři mají rovněž velmi nadějnou sportovní mládež. Parašutisté i cyklisti jsou v péči o sportovní talenty vzorní. Mládež má u Dukly prostě „zelenou“.

A tak je to správně, tak to má být! Bez hledání a investování finančních prostředků do tréninku mládeže a vytváření kvalitních podmínek přípravy u talentovaných sportovců se nedočkáme následovníků Báry Špotákové, Davida Kosteleckého, Ondřeje Synka a dalších Volfů a Štěpánků.

Přejme si, ať podmínky pro přípravu reprezentantů České republiky u ASC DUKLA nejsou horší než doposud. To umožní a dá šanci našim sportovcům uspět na Hrách XXX. olympiády 2012 v Londýně, ale i na olympiádách dalších, ať zimních či letních. Armádní sportovní centrum DUKLA medaile z olympijských her doposud vozila a doufejme, že i nadále vozit bude.

Hodně o tomto tématu nám napoví rozhovor s náměstkem Michaelem Hrbatou, který od 1. září 2010 armádní sport na Ministerstvu obrany řídí.

VRCHOLOVÝ SPORT

Jaké byly vaše sportovní začátky a v jakém druhu sportu?

Na základní škole jsem se nejvíc věnoval atletice a branným sportům. Později na Vojenském gymnáziu v Moravské Třebové jsem běhal hlavně dlouhé a střední tratě. Jinak mě přitahovaly všechny druhy bojových a adrenalinových sportů, včetně parašutismu.

Stručný životopis MICHAELA HRBATY:

Narozen 9. května 1971 v Moravské Třebové

- jazyky – ruský, německý a anglický
- 1989–1993 studium Vojenské vysoké školy Vyškov
- od 2001 – jednatel stavební a obchodní společnosti PAREA
- 2003–2004 – studium vysoké školy CEVRO Institut Praha, obor politologie
- od 2006 – studium vysoké školy CEVRO Institut Praha, obor veřejná správa
- 2006–2010 – poslanec Parlamentu České republiky
- od 2007 – studium Policejní akademie Praha
- 22. července 2010 – jmenován náměstkem ministra obrany

Které sporty dnes aktivně provozujete?

Času na sport už mám málo, ale chodím si pravidelně zaběhat a snažím se jezdit hodně na kole, a to jak na silnici, tak v lese. Na mistrovství ČR a Slovenska jezdím Enduro, hraji nohejbal a badminton, rovněž na amatérsko-závodní úrovni.

Kdy jste byl naposledy na nějakém utkání nebo závodu?

Nedávno jsem byl na tréninku i závodech motorek. Na fotbalovém utkání jsem byl naposledy 6. srpna, kdy hrála Dukla s FC Vysočina Jihlava. A u nás na stadionu ve Vyškově jsem zhlédl mažoretkový sport.

Armádní Dukla měla a má dlouhou řadu vynikajících sportovních osobností. Které z těchto legend se vám zapsaly do myslí?

Nejvíc Emil Zátopek, to byl můj atletický vzor s heslem: „Když atlet šidí, tak šidí sám sebe.“ To bylo takové moje velké dobrozdání. V knize o této osobnosti jsem četl, jak utekl z nemocnice na trénink. Podobné příhody ve mně zanechávají vždy silný dojem. Samozřejmě i současní vrcholoví sportovci, například desetibojaři, jsou pro mě velkou inspirací a motivací. Z Dukly se znám osobně s parašutisty a hlavně cyklisty.

Jaký máte vztah k armádnímu sportu?

Jsem velký patriot a zastávám armádu a stejně tak i Dukly. Vždy bylo pro mě ctí oblékat a nosit teplákovou soupravu se žlutými lampasy. Používám ji dodnes, protože pro mě je to opravdové srdce záležitost, budí to ve mně jakousi hrdost vůči armádnímu sportu, který se může pochlubit vynikajícími výsledky. Víím, že dřív, když byla vojenská základní služba, tak podmínky pro získávání sportovců byly pro Duklu snazší, armáda měla možnost si vybrat, takže úspěchy se samozřejmě očekávaly. Hovořil jsem o nich i s náměstkem ministra školství, mládeže a tělovýchovy Kocourkem, který souhlasil, že armádní sport má opravdu nadstandardní výsledky a přislíbil mně, že to při rozdělování peněz zohlední.

Pane náměstkku, situace v současnosti není jednoduchá. Vy jste naznačil před šéftrenéry, že se Dukla rušit nebude, ale samozřejmě i armádní sport může postihnout nějaká restrikce. Co byste vzkázal našim sportovcům, trenérům a ostatním funkcionářům, kteří zabezpečují armádní sport?

Celé mé oddělení má zhruba desetiprocentní pokles, který se samozřejmě dotkne

Text: Jaroslav Příščák a Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková a archiv Michaela Hrbaty

rozhovor

Ve středu 21. července 2010 jmenoval ministr obrany Alexandr Vondra náměstkem ministra obrany Michaela Hrbatu. Je zodpovědný za personalistiku a od 1. září 2010 za armádní sport.

potřebuje finanční podporu

i armádního sportu. Není to však proto, že bych chtěl sport nějak omezovat nebo zmenšovat, ale jak jste říkal, celá ta situace ve společnosti je velmi složitá. Peněz je opravdu málo, což se pravděpodobně dotkne i armádního sportu. Především snížením počtu zaměstnanců o deset procent, což je jistě poměrně významné množství, ale určitě nejde o tragédii. Věřím, že Dukla časem zase dostane zpátky své možnosti, jen jak se armáda z těch rozpočtových škrtů a problémů vymaní. Nyní se připravujeme na velké systémové změny v celé armádě, aby se nám nestávalo, že budeme na pokračování sil, na němž se armáda v současné době nachází. Chápu, že bez státní finanční podpory se špičkový sport provozovat nedá. Představa, že nám sport bude někdy vydělávat, je samozřejmě scestná. Pokud chceme mít úspěšné sportovce, tak nás to bude stát peníze.

Díky štafetě a Martině Sáblikové byla Dukla úspěšná na ZOH ve Vancouveru. V Pekingu na LOH ze šesti medailí vybojovala díky Špotákové, Kosteleckému, Synkovi a Volfovi se Štěpánkem čtyři cenné kovy. Blíží se XXX. LOH v Londýně. S jakým výsledkem armádních sportovců byste byl spokojený?

To, co předvedla Martina ve Vancouveru, bylo fantastické, až šel mráz po zádech a tlačily se slzy do očí, protože to je něco úžasného, co skvěle zviditelňuje Českou republiku. Každou medaili považuji za velký úspěch. Nejde jen o lásku ke sportu, ale každý, kdo chce něco dokázat, musí také hrozně dřít. Tělo musí být dohnáno do extrémů, aby mohlo dosáhnout vrcholných výkonů, což není vůbec jednoduché. Sportovci do této obrovské dřiny dávají kus

svého zdraví a tím i kus svého života, protože všechny ty výsledky se na jejich kondici projeví. Zátěž je naprosto extrémní, na klouby, na svaly, na úpony, prostě na všechno. Navíc vrcholový sport jde pořád kupředu, zátěž na tělo a připravenost je pořád větší a náročnější. Věřím, že i v Londýně budeme mít opět dost železíček v ohni a dosáhneme podobných výsledků jako v Pekingu. Avšak i z vlastních zkušeností nikdy neřikám: ty musíš udělat medaili, my to od tebe čekáme. Pro sportovce je totiž tento požadavek psychicky hrozně zatěžující. Já neočekávám od nikoho nic, ale věřím tomu, že každý dosáhne takových výsledků, na které je připraven. Sport je taky trochu o štěstí, nejen o fyzické zdatnosti a psychické odolnosti, protože přihodit se může cokoliv nepříjemného, především pak zdravotní indispozice. Když jsem viděl Báru Špotákovou, jak i s boleným loktem dosáhla neuvěřitelného triumfu, tak se mi rozbušilo srdíčko a řekl si, že zase ta Dukla něco ukazuje. Není to jen o problémech, které jsou v armádě, ale i o tom, že dokážeme hrdě hájit sport a dokážeme se připravit na takové výsledky. Ve sportu je všechno vidět, zatímco když se něco nepovede v armádě, tak se to dá ututlat. Proto mám nejraději sporty, v nichž se předvedené výkony dají změřit stopkami či metrem, což bohužel neplatí třeba u krasobruslení.

Pane náměstkku, myslíte si, že vrcholový sport je přínosem pro dnešní společnost?

To je velmi těžká otázka, protože sport je přece jen zábava a měl by být pro každého člověka spíš relaxační záležitostí. Proto by měl každý nějaký druh sportu pěstovat, neboť

je to velmi důležité pro zdravotní stav celého obyvatelstva. To, že nám přibývá obězních lidí, nemocných s cévními a kardiovaskulárními problémy, to je samozřejmě důsledek toho, že sport je tak trochu obecně na vedlejší koleji. A zda je vrcholový sport pro lidi důležitý? Samozřejmě že lidé jsou velmi soutěživí, rádi se na sport dívají, i když nejsou sami schopní takových výsledků dosahovat. Už kdysi za dob gladiátorů se lidé chodili dívat na závody či olympijské hry, které mají tradici a bohatou historii. Člověk má touhu dosahovat těch nejlepších výsledků a dostat ze sebe maximum. Kdyby nebyl vrcholový sport, tak nezjistíme, kdo je nejlepší, což by mnoha lidem chybělo. Touží po dosahování vynikajících výsledků a met, které se pořád posouvají.

Určitě lidi zajímají závody z MS, ME a samozřejmě z OH, což souvisí s jejich sledovaností.

Sledovanost zimní olympiády v televizi byla skoro neuvěřitelná. Lidem nevadilo, že to bylo v Kanadě, takže měli trochu problém s časovým posunem. U mě ve firmě si dokonce někteří brali dovolenou, aby jim neunikly některé zajímavé soutěže a nemuseli ráno do práce.

Co byste řekl závěrem?

Dukla byla, je a musí zůstat prestižním sportovním klubem v České republice. Její úspěchy jsou nejen vizitkou armádního sportu, ale celého státu, protože je dosahujeme na mezinárodní půdě, v soubojích s vynikajícími zahraničními sportovci. A pokud má špičkovému sportu někdo pomáhat, tak armáda musí být jedním z nich. Je to tradice, jež má i v současnosti v reprezentaci republiky své stálé a pevné místo.

Špotáková: BRONZ Z BOLESTI

Solidních sedm finálových účastí a jednu medaili přivezli atleti Dukly z evropského šampionátu v Barceloně. Bronzový úspěch oštěpařky Barbory Špotákové byl vykopen útrpným bojem navzdory vážně zraněnému lokti. V napínavém finále nakonec prohrála jen s Němkami Lindou Stahlovou a Christinou Obergöllovou.

Bolestivá grimasa v tváři Barbory Špotákové po vítězném hodu na mítinku v Monaku to všechno odstartovala. Pouhé dva týdny před finálovým bojem na mistrovství Evropy si reprezentantka natáhla loketní vaz. Ve zběsile ubíhajícím čase před začátkem šampionátu se početný tým lékařů a fyzioterapeutů snažil dát bolavé místo dohromady.

„Pořádně nevím, jestli to vůbec půjde,“ řekla Špotáková jen dva dny před startem kvalifikace na vojenském letišti v pražských Kbelích.

V kvalifikaci se ale Špotáková trefila hned prvním hodem do dálky 65,56 metru a trochu si oddechla.

„Musím říct, že tak velký bobek jsem před velkým závodem dlouho neměla,“ ulevila si Špotáková svérázně.

Ve finále zase dala všechnu sílu do prvního pokusu a výkonem 65,36 metrů vedla. Na útok Němek Stahlové a Obergöllové ale už reagovat nemohla. Opět však prodloužila svou impozantní sérii, od roku 2006 z vrcholného závodu sezony vždy přivezla medaili.

„Jsem s tím ještě víc spokojená než po závodě,“ líčila Špotáková den po finále, když

se s bronzem vracela ze slavnostního vyhlášení. „Když si vezmu, jak jsem po tom Monte Carlu nemohla pravou rukou ani otevřít dveře... Myslím, že největší úspěch je ta kvalifikace, to byl krásný hod. Škoda, že to nepřišlo ve finále.“

Špotáková sezonu dokončila ve velkém stylu, vyhrála v Londýně a druhým místem při finále v Curychu si pojistila vítězství ve své disciplíně v premiérovém ročníku Diamantové ligy. Poté oznámila, že její přípravu pro rok 2011 už bude řídit trojnásobný olympijský šampion Jan Železný, který ve funkci jejího osobního trenéra vystřídává Rudolfa Černého.

V Barceloně se vtečtě předvedl také půlkař Jakub Holuša, který přes zaváhání v rozběhu nakonec dospěl až k pátému místu ve finále. K bronzu mu scházelo jen 23 setin sekundy a zopakoval úspěch z březnového halového mistrovství světa v Dauhá, kde také doběhl pátý.

Se stejnou příčkou naopak nebyl úplně spokojený výškař Jaroslav Bába, který zažil průměrnou sezonu.

„Je to paběrkování. Už bych taky chtěl nějakou motivaci jako medaili,“ řekl Bába.

Šampionát se vůbec nedařil oštěpařům Vítězslavu Veselému a Petru Frydrychovi, kteří odjížděli na šampionát s kvalitními výkony z první poloviny sezony. V Barceloně oba těsně postoupili z kvalifikace, ale do užšího finále už neprošli.

„Zklamání je veliký, ale zkusím si z toho vzít poučení,“ sliboval Frydrych.

Text: Rudolf Vojtěch
Foto: Ivana Roháčková

Železný chce dát Špotákové KLID A SEBEDŮVĚRU

Že se velké přestupy dějí jenom ve fotbale? Omyl. Když uprostřed srpna Barbora Špotáková oznámila, že přestupuje do skupiny trenéra Jana Železného, odjista tím nálož nejvyššího kalibru. Zrodilo se spojení dvou klenotů české atletiky, olympijských vítězů a světových rekordmanů.

Legendární oštěpař Železný věří, že nová spolupráce přinese plody. „Na tu spolupráci se moc těším, i když je mi jasné, že to nebude jednoduché,“ přiznal nejslavnější oštěpař světové historie.

V čem můžete své nové světenkyni nejvíc pomoci? Barbora Špotáková hovoří o technice...

První věcí je klid a sebedůvěra, že může být nejlepší, že pro to má všechny předpoklady, protože ona nejlepší je. Musíme dbát, aby byla zdravá, a s tím souvisí i technika. Bylo by nesmyslné bourat všechno, navážeme na to, co jí vyhovovalo. Potřebuje běhat, tomu věří, další prvky přijdou. Chce to i víc rehabilitace a spolupráce s dalšími odborníky.

Kromě Špotákové k vám přechází také talentovaný Jakub Vadlejch. Konzultoval jste jejich začlenění do skupiny s vašimi světenkami Frydrychem, Veselým a Klímešovou?

Oni to pochopitelně věděli jako první, v tom není problém. Kuba s klukama komunikuje už dlouho, vyhovují si. A Bába je veličina, oni jí hrozně berou. Sama ví, že kluky může tlačit dopředu, zároveň oni budou pomáhat jí, aby zůstávala na stupních.

Špotáková se vyjádřila ve smyslu, že to teď bude náročné pro vás oba, protože při spojení dvou světových rekordmanů může veřejnost očekávat, že bude házet pětasedmdesát metrů. Bude to pro vás těžké?

Ve sportu je to údel. Bába se dostala na absolutní vrchol, když nevyhraje, tak se to bere,

že to moc dobrý výsledek není, znám to z vlastních zkušeností. Ale nebojím se toho. Kdybych se bál, nemohl bych dělat trenéra, který je logicky pod tlakem – vlastním i mediálním. Jenže když trénujete takové špičky, nic s tím nenačínáte. Věřím jim, vybral jsem si je nebo si oni vybrali mě. A taky věřím, že díky Báře a těmhle lidem se brzy začne říkat, že český oštěp je naprostá špička.

Nemáte obavy, že vzbudíte dojem, že v Dukle přetahujete závodníky od jiných trenérů?

Ani z toho strach nemám, můžu se každému podívat do očí. Bába i Kuba za mnou přišli sami, chtěli zkusit něco nového, ale nechtěl jsem, aby se to řešilo v sezoně. V tom jsem naprosto klidný. S Rudou Černým, jejím dosavadním trenérem, jsem se o tom nebavil, není dobré o něčem takovém mluvit, dokud se závodí. Pro Rudu to bylo těžké, chápu to a dokážu si to představit. V takové situaci jsem nikdy nebyl, ale to neznamená, že se v ní nikdy neocitnu. Svým závodníkům jsem vždycky říkal – kdybyste měli pocit, že něco nefunguje, ven s tím. Tím ale nechci

říct, že mezi Bárou a Rudou bylo něco špatné. Rudy si nesmírně vážím, za jedenáct let s Bárou dokázal něco velkého. Tak úspěšný trenér tady dlouho nebyl.

1/ Barbora Špotáková, Jan Železný, Jarmila Klímešová, Jakub Vadlejch, Petr Frydrych a Vítězslav Veselý

Text: Jiří Jakoubek
Foto: Ivana Roháčková

Medailový výlov korunoval

z generálky Synek zlatem

Novotou se leskne vodácká dráha v portugalském Montemor-o-Velho, dějišti mistrovství Evropy veslařů, které se konalo 9.–12. září 2010. A leskne se také zlatá medaile, kterou si odsud přivezl skifař Ondřej Synek. Na mistrovství Evropy běžně nestartuje, ale tentokrát účast přivítal. Rozjížděku na mistrovství světa, které se tentokrát uskuteční na Novém Zélandě, totiž pojede až 1. listopadu. „Ujistil jsem se, že jsem na dobré cestě,“ tvářil se Synek spokojeně po návratu.

Jaké to je, být mistrem Evropy?

Paráda. Při premiéře obnoveného šampionátu kontinentu v roce 2007 jsme sice vyhráli na osmě, ale tuhle skifařskou medaili jsem ještě neměl.

Finálový závod jste vyhrál rozdílem třídy, to vás šampionát zastihl v takové pohodě?

Zkraje to úplně v pohodě nebylo, v rozjížděce mě porazil Estonec Endrekson. Nečekal jsem, že to tak napálí, zaskočil mě. Potom jsem si ale řekl, že nemá cenu se s ním rvát, když postupují první dva, lepší bylo šetřit síly na semifinále. Pak už to šlo, jezdil jsem si podle svého a dařilo se. Endrekson chtěl nástup zopakovat i ve finále, ale už jsem se nedal.

V součtu se třemi díly Světového poháru jste letos ještě neprohrál žádný závod. Napovědělo vám to něco?

Dva měsíce jsem nezávodil, naposledy při finále Světového poháru v Luzernu, a důležitě je zjištění, že forma se nevytratila. Nikam

neodešla! (úsměv) Jsem na dobré cestě, teď to ještě pohlídat do mistrovství světa na Novém Zélandu. Rozjížděky na přehradním jezeře Karapiro máme 1. listopadu, finále je sedmého.

Další evropské medaile přivezla skifařka Mirka Knapková (stříbro) a dvojskif se čtyřkou bez kormidelníka (bronz). Kterou z nich vyzvednout?

Všechny! Mirka znovu proháněla skifařskou královnu Karstenovou Chodotovičovou z Běloruska, a dvojskif Jirka, Vitásek mile překvapil, v silné konkurenci byli kluci jen o setinu třetí a zajeli dosud nejrychlejší český čas 6:13. A stejně tak čtyřka Horváth, Bruncvík, Doleček, Gruber. Ještě sto metrů před cílem byli druzí, ale pak chytli kraba. Škoda, že neměli formu v Luzernu, kde šlo o nominaci – teď ji mají, ale už je pozdě. Tak si aspoň spravili chuť.

Jenže veřejnost má sklon mistrovství Evropy podceňovat, možná proto, že kormidlovaná dvojka Makovička, Houska – Hejdušek skončila třetí ze tří posádek...

Ale to byl vložený závod v neolympijské disciplíně, a v takových se medaile nerozdělovaly. Na olympijské dvojce bez kormidelníka pak kluci skončili osmí. Ale je pravda, že dosud si největší hvězdy po mistrovství světa dávaly pauzu a mistrovství Evropy bylo šancí spíš pro druhou vlnu. Jenže teď celý kontinent až na Angličany pojal šampionát jako generálku na mistrovství světa, byly to hodně dobře obsazené závody.

A co vaše disciplína? Chyběl Angličan Campbell, dvojnásobný olympijský vítěz Tuft z Norska nastydl a nenastoupil k semifinále... A kde zůstal Němec Hacker?

V létě si zlomil žebro a na Novém Zéland nepojede – namísto něj tam bude mladý Schulze, který teď skončil třetí. S Campbellem a Tuftem samozřejmě musím počítat, a taky s domácím hrdinou Drysdalem, několikanásobným mistrem světa. Co mám zprávy, na Novém Zélandu vzhlížejí k finále skifu jako k závodu roku, moc se na to těším. |

Text: Jiří Jakoubek
Foto: Ivana Roháčková
a Silvia Šurová

VÝSLEDKY armádních sportovců na ME ve veslování:

SKIF:

1. Synek (ČR) 6:47,96

DVOJSKIF:

3. Jirka, Vitásek (ČR) 6:13,57

ČTYŘKA BEZ KORMIDELNÍKA:

3. ČR (Horváth, Bruncvík,
Doleček, Gruber) 5:54,09

DVOJKA S KORMIDELNÍKEM:

3. ČR (Makovička, Houska,
kormidelník Hejdušek)
7:53,44.

ČTYŘKA BEZ KORMIDELNÍKA

LEHKÝCH VAH:

7. ČR (O. Vetešník, J. Vetešník,
Vraštil, Kopáč) 6:06,01

PÁROVÁ ČTYŘKA:

7. ČR (Andrle, Ouředníček,
Basl, Burzla) 5:58,18

OSMIVESLICE:

7. ČR (Handlovič, Pilc, Koloc,
Szabó, Srna, Běhal, Klang,
Melichar, korm. Šuma)
5:47,93.

DVOJKA BEZ KORMIDELNÍKA:

8. Makovička, Houska (ČR)
6:42,68.

1/ Bruncvík, Doleček, Horváth
a Gruber

2/ Ondřej Synek – mistr Evropy
3/ Ondřej Synek

4/ Petr Handlovič, Jan Pilc, Jakub Koloc,
David Szabó, Jiří Srna, Karel Běhal, Matyáš
Klang, Petr Melichar, korm. Martin Šuma

Dvakrát bronzový čtyřkajak

Česká kanoistika má trumf pro olympijské hry v Londýně. Posádka reprezentačního čtyřkajaku na 1 000 metrů během letošní sezony změnila složení, překonala osobní spory a má na kontě medailové výsledky. Čtveřice Ondřej Horský, Jan Souček, Daniel Havel a Jan Štěrba nejdřív obhájila bronz na mistrovství Evropy ve španělské Trasoně a potom získala svou první medaili i na světovém šampionátu. V Poznani v těsném závodech opět vybojovala bronz.

Poprvé po čtyřech letech se kanoisté vraceli z mistrovství světa s medailí, a navíc v olympijské disciplíně. O velký úspěch se postaral čtyřkajak složený ze tří zkušených borců a talentovaného nováčka. Aby tým uspěl, musel si ale nejdřív ujasnit své ambice. Háček Ondřej Horský a zadák Jan Štěrba totiž měli solidní šance také na deblkajaku.

„Ondra si myslel, že měl jet debla. Kluci se kvůli tomu malinko pohádali,“ líčil reprezentační trenér Martin Doktor. „Zaplaťpánbůh, že se to nakonec zkonsolidovalo. Medaile je špičková. Ondra je malinko komplikovaná osobnost. Ale když je přesvědčený, že je to tak správně, je v lodi extrémně účinný.“

Takový problém česká kanoistika dlouho neměla. Na olympijské trati naposledy získaly medaili Jana Blahová s Michalou Mrůzkovou, které dojezdy v roce 2006 na deblkajaku na 500 metrů stříbrné. Tentokrát se rýsovala naděje hned ve dvou disciplínách.

Všechno začalo na jaře, kdy se v nominačním závodě na singlkajaku nedařilo dosavadnímu členovi čtyřkajaku Janu Andrlíkovi. Při závodě Světového poháru ve Vichy pak dojel český čtyřkajak až šestý. Bylo jasné, že je čas na změnu.

„Ten závod byl pocitově špatný. Věděli jsme, že je potřeba na tom zapracovat, nebo zkusit něco změnit,“ říká Jan Štěrba. „Jsme lidi. Není to tak, že když se jeden člověk vyhodí, je nám to jedno. Ale takový je sport. Nikdo nemá nic předplaceného. Že se vzal Dan Havel, se ukázalo jako dobrý krok.“

Pozici v lodi si místo Andrlíka vybojoval Daniel Havel, který letos zažíval první sezonu mezi dospělými po přechodu z juniorské kategorie.

„Na začátku sezony jsem si to vůbec nepředstavoval,“ vzpomíná Havel. „Když jsem šel do testování, říkal jsem si, že můžu jenom získat. Šel jsem do toho s klidnou hlavou a vyjel jsem si to. Je to úžasný!“

Havel, o kterém trenér Doktor mluví jako o výrazném talentu, přinesl do lodi drajv a na červencovém mistrovství Evropy ve španělské Trasoně si nově složená posádka hned připsala první úspěch.

Výprava měla přitom cestou do Španělska potíže. V Paříži jí o pět minut uletělo přímé spojení do Asturias, takže tým pokračoval delší cestou přes Madrid. Do hotelu sportovci dorazili pozdě v noci a zjistili, že jim chybí část zavazadel a hlavně pádla.

Čtyřkajak ale o formu nepřišel. Ve vyrovnaném finále rozhodl výtečným finišem, v kterém za sebou o 256 tisícín sekundy nechal Slováky. Rychlejší byli jen vítězští Němci a druzí Maďaři. Na šampionátu se však blýskl i deblkajak Horský-Štěrba, který dojel pátý. A dilema bylo na světě.

Výsledky na ME:

3. místo čtyřkajak

1 000 m Ondřej Horský, Jan Souček, Daniel Havel, Jan Štěrba

5. místo deblkajak 500 m

Ondřej Horský, Jan Štěrba

5. místo kajak 5 000 m

Jan Souček

8. místo kajak 5 000 m

Anna Adamová

Výsledky na MS:

3. místo čtyřkajak

1 000 m Ondřej Horský, Jan Souček, Daniel Havel, Jan Štěrba

Lídr posádky Ondřej Horský prosazoval, aby na srpnovém mistrovství světa v Poznani dostal šanci deblkajak.

„V deblkajaku jsem měl větší ambice,“ připouští Horský. „Musel jsem se tím trochu prokousat. Pro mě to bylo velké zklamání. Chtěl jsem jít za co nejlepším výsledkem.“

Vedení týmu však vzhledem k olympijským vyhlídkám upřednostnilo čtyřkajak. Pro početnější loď bude příští rok na mistrovství světa v Szegedu nejsnadnější cesta pro získání místa na olympijských hrách v Londýně.

„Jde o to, aby si všichni uvědomili, že nebudou nic, dokud nebudou na olympiádě. A nejpřímější cesta je ve čtyřáku, postupový klíč je v ní nejlepší,“ vysvětluje Martin Doktor.

Jan Štěrba, zadák čtyřkajaku i deblkajaku, se z těchto důvodů rozhodl upřednostnit početnější loď.

„Olympiáda je motivace, hlavní cíl,“ líčí Štěrba. „Snažím se všechno směřovat, abychom se na olympiádu dostali. Proto se veškeré úsilí motá kolem čtyřkajaku. Potřebovali bychom, aby na olympiádu jelo co nejvíce lidí. A ve čtyřkajaku je největší šance. S Ondrou bychom na tom byli v deblu minimálně stejně dobře. Bohužel to ale nešlo kombinovat. Chtěli jsme, aby se do čtyřkajaku zapracoval Dan a i čtvrtý člen měl motivaci.“

Po těžkém rozhodování mimo loď pak posádka čtyřkajaku neměla snadnou cestu ani na samotném mistrovství světa v Poznani. V semifinálové jízdě byla na pokraji vyřazení, ale nakonec postup před Slováky a Maďary uhájila. V dramatickém finále se pak posádka seřadila do medailové linie za jasně vedoucími Francouzi. A nakonec o pouhých 12 setin sekundy vybojovala před Němci svůj první světový bronz.

„Říkal jsem si, že můžeme být osmí, devátí, protože jsme se do finále dostali jen taktak,“ připustil Jan Souček. „Ale pak jsem se v hlavě rozhodl, že máme na medaili. Člověk musí bojovat. Nesmí do toho jít zlomený, že bude šestý. A pak se to povede. Mám obrovskou radost. O medaili z mistrovství světa člověk pořád snil.“

Historický úspěch nechal zapomenout na minulé spory. Úspěšná loď dokázala, že má směřem k olympiádě v Londýně nadějnou budoucnost.

„Finiš byl hrozně těžkej. Jen jsem si říkal, že to tam musím nějak domlátit. Na hrudníku jsem byl hodně propálený,“ ulevil si v cíli Ondřej Horský. „Ale měl jsem neuvěřitelnou radost. S deblem jsem měl hodně velké ambice, ale je vidět, že i čtyřák je dobrý. Medaile je něco úžasnýho.“

Trenéra Martina Doktora úspěch čtyřkajaku potěšil, zároveň ale litoval, že v olympijských disciplínách už se jiná česká loď do finále nedostala.

„V čtyřkajaku vidím posádku, která by mohla táhnout celý tým a která zajistí olympiádu. Ale já bych potřeboval ještě další disciplíny, což se nám nepovedlo. Nějaký kousek k tomu vždycky chyběl,“ hodnotí Doktor. |

Text: Rudolf Vojtěch
Foto: Ivana Roháčková

Ondřej Horský, Jan Souček, Daniel Havel, Jan Štěrba

DAVID SVOBODA: Dvojnásobný armádní mistr světa

Český armádní tým v sestavě rotmistr David Svoboda, kapitán Libor Capalini a praporčík Martin Dvořák obsadil po součtu bodů první místo v soutěži družstev. Sedmatřicetiletá legenda moderního pětiboje Libor Capalini ziskem této zlaté medaile završila svoji úspěšnou pětibojařskou kariéru.

Bronzový z finále letošního Světového poháru pětadvacetiletý rotmistr David Svoboda nastupoval do soutěže s ambicemi stát se šampionem armádního závodu. „Chci potvrdit svoji druhou pozici ze světového žebříčku, první Marosi tu není. Takže chci vyhrát,“ hlásil na tiskové konferenci Svoboda. A jak hodnotil své vystoupení? „Se závodem jsem maximálně spokojený. Úvodní šerm jsem vyhrál, když jsem nad svůj standard 900 bodů přidal 150, a v plavání jsem útočil na osobní maximum. Po jízdě na koni jsem byl trochu zklamaný, parkúr šel zajet lépe. A pes, který mi vběhl do cesty? Trochu mě polekal. Toho psa dokonce znám. Lekl jsem se víc než kůň, ale na to bych se nevymlouval.“ Do závěrečné kombi disciplíny (běh spojený se střelbou) vybíhal se ztrátou sedmi sekund na vedoucího Michala Michalíka, ale už po druhé střelbě suverénně vedl. „Radši jsem se zaměřil na střelbu než na rychlost běhu.“ Díky bezchybným patnácti přesným zásahům doběhl do cíle s půlminutovým náskokem na Ondřeje Polívku.

Družstva: 1. Česko 17 132 body, 2. Korea 17 044, 3. Itálie 16 716. |

Text a foto: Ivana Roháčková

LUCIE GROLICOVÁ: První historický bronz

Druhý den zopakovaly v soutěži družstev výsledek mužů ženy, když český armádní tým ve složení praporčíce Lucie Grolichová, rotmistřyně Natálie Dianová a praporčíce Sylvie Černá rovněž získal zlato. Dvaatřicetiletá Grolichová nejdříve získala bronz v pořadí jednotlivkyň a vybojovala tím vůbec první ženský cenný kov na armádním MS. České pětibojařky byly přijaty do armády teprve minulý rok díky vynikajícím výsledkům právě na ME a MS.

Loňská mistřyně světa i Evropy ze štafet praporčíce Lucie Grolichová zahájila závod skvělým vítězstvím v šermu (22 vítězství:6 proher). Při plavání ji sice technická komise penalizovala 40 trestnými body (10 sekundami) za ulitý start, přesto do parkúru nastupovala jako poslední, tedy jako nejlepší závodnice po dvou disciplínách. Jízdu na koni zvládla bez chyby s plným počtem bodů. Do závěrečné kombinované disciplíny tak vybíhala z první pozice se šestnáctisekundovým náskokem na stříbrnou z OH 2004 Rublevskou. Ta ji předběhla už na druhém kilometru a při poslední střelbě se před ní dostala i druhá Brazílka Marquesová.

Rotmistřyně Natálie Dianová obsadila 4. místo a praporčíce Sylvie Černá mezi patnácti pětibojařkami 9. pozici.

Družstva: 1. Česko 15 372 body, 2. Ukrajina 14 844, 3. Brazílie 14 824. |

LIBOR CAPALINI: Končím na vrcholu

Při nedělním medailovém ceremoniálu se rozloučil se svou bohatou sportovní kariérou bronzový medailista z olympijských her v Aténách a mistr Evropy z roku 2002 Libor Capalini.

V sedmnácti letech se začal Libor Capalini, do té doby plavec, věnovat modernímu pětiboji. Do Dukly přišel v roce 1994 a stal se prvním moderním pětibojařem Dukly Praha. Armádní mistrovství světa v Praze byl jeho poslední závod.

„Je to tak. Čas se nedá zastavit, a proto jsem se rozhodl, že závod v Praze bude posledním v mé profesionální kariéře. Můj konec je definitivní,“ uvedl armádní mistr světa z roku 1999 kapitán Libor Capalini a doplnil: „Jsem rád, že to bylo právě v Praze, před rodinou, známými a kamarády.“

Držitel osmnácti medailí z velkých světových soutěží v ASC DUKLA zůstává. „Na Julisce budu připravovat skupinu mladých pětibojařů a kromě toho mám rozjetý projekt zaměřený na spolupráci s plaveckými kluby ve Středočeském kraji. Rád bych, aby měl moderní pětiboje v budoucnosti pokračovatele,“ naznačil Capalini své plány do budoucna.

Na šampionátu mu naposledy zahráli českou hymnu, v soutěži družstev se svými body podílel na titulu armádních mistrů světa a nebyl daleko ani od individuální medaile. Na střelnici v závěrečné disciplíně sestřelil napoprvé všech patnáct terčů, ale ve finiši to stačilo „jen“ na sedmé místo. „Končím na vrcholu, tak jsem si to představoval,“ usmíval se spokojený Capalini. |

Tříkrát armádní světové zlato

Slavnostním nástupem bylo 2. července 2010 na stadionu Juliska zahájeno 41. mistrovství světa CISM v moderním pětiboji v Praze a Poděbradech. Česká armáda vstoupila do CISM, tedy Mezinárodní rady vojenského sportu, v roce 1991, a to, že patří mezi její aktivní členy, dokazuje, že mistrovství světa v moderním pětiboji se pořádá v České republice už potřetí. Armádní šampionát, do kterého se přihlásilo jednapadesát sportovců ze třinácti zemí (Bělorusko, Brazílie, Itálie, Korea, Litva, Lotyšsko, Německo, Polsko, Rakousko, Švýcarsko, Ukrajina, USA a pořadající Česká republika), zahájil podplukovník Walter Borghino, člen výkonného výboru Rady CISM.

Celkem pět medailí, stejně jako je disciplín v moderním pětiboji, získali čeští armádní reprezentanti – tříkrát armádní světové zlato, jednou stříbro a bronz.

Z premiérového titulu v individuálním závodě se radoval rotmistr David Svoboda a navázal tak na předchozí triumfy Michala Sedleckého (2005) a Libora Capaliniho (1999). Ziskem 5 900 bodů obsadil první místo před druhým rotmistrem Ondřejem Polívkou (5 764), třetí doběhl korejský reprezentant Kim Te-san (5 760), pátý do cíle dorazil další český závodník z ASC Dukla praporčík Michal Michalík (5 720), sedmý kapitán Libor Capalini (5 672). Čtrnáctý skončil rotmistr Michal Sedlecký (5 568) a praporčík Martin Dvořák patnáctý (5 560). |

David Svoboda PĚTIBOJAŘSKÝM MISTREM EVROPY

Od 15. do 20. července 2010 bojovali v maďarském Debrecínu nejlepší pětibojáři o medaile z evropského šampionátu. Čeští moderní pětibojáři opět potvrdili, že patří mezi špičku a přivezli dva cenné kovy.

V družstvech vicemistrem

Zlatou medaili v soutěži jednotlivců získal David Svoboda. Na nejvyšší příčku se propracoval především díky bezchybné střelbě a famóznímu běhu, do něhož startoval jako jedenáctý. V posledním kole tříkilometrového běhu ani na sekundu nezapochoyboval, že by se nestal mistrem Evropy. „Věděl jsem, že ztrácím na první místo 48 sekund a jsem na hranici desítky. U mě je to tak, že pokud je ztráta do minuty, vždy jsem díky běhu schopný promluvit do bojů o medaile, případně je získat,“ radoval se v cíli Svoboda, kterého nezlomil ani nezdar na koni. V této disciplíně skončil až 34., tedy třetí od konce.

David Svoboda je momentálně mezi pětibojáři zřejmě nekomplexnějším – nejlepším a nejrychlejším střelcem i běžcem. Svým triumfem navázal na loňský úspěch Ondřeje Polívky a osm let staré zlato Libora Capaliniho.

Další duklák Michal Sedlecký obsadil deváté místo, Ondřej Polívka skončil dvanáctý a Michal Michalík sedmadvacátý.

Štafeta mužů se kvalifikovala na MS

V poslední den soutěže ještě nastoupil David Svoboda s Ondřejem Polívkou a Janem Kufem k pětibojářské štafetě. Českému triu se, bohužel, nepodařilo obhájit loňský bronz a skončilo pouhých šest sekund za medaili, ale s nominací na MS v Číně. V prvních třech disciplínách (šermu, plavání a jízdě) obsadil český tým shodně třetí místa a do kombinace vybíhal z druhé příčky, osm sekund za Maďary. David Svoboda na prvním úseku potvrdil formu, štafetu vytáhl během krátké doby na čelo a s náskokem předával Janu Kufovi, devatenáctiletému juniorovi, který absolvoval svůj premiérový závod na takové úrovni. Ten se hned na první střelbě trápil, neunesl tíhu zodpovědnosti a propadl se na osmé místo. Téměř záraz se podařil následnímu ve štafetě Ondřeji Polívkovi, který skvěle zastřílel a neustále se posouval vpřed až těsně pod stupně vítězů. „Po druhé střelbě jsem ještě doufal, že bych to mohl na medaili dotáhnout, ale bohužel. V závěru už mi chyběly síly,“ zhodnotil svůj pokus o medaili Polívka. Zvítězili domácí Maďari před Polskem a Litvou.

Nebezpečný pád z koně ve štafetě žen

Na mistrovství Evropy závodily i ženy. Reprezentantky Dukly Praha Natálie Dianová a Lucie Grolichová obsadily ve finále mistrovství Evropy 14. a 23. místo, když jejich závod ovlivnila průtrž mračen s bouřkou, která se nad Debrecínem prohnala pár minut před tím, než měly obě závodnice vstoupit do jízdy na koni. Po padesátiminutové pauze pak absolvovaly parkúr za velmi obtížných podmínek.

V soutěži družstev Dianová, Grolichová a Lenka Bilková obsadily až osmou příčku. Bilková se totiž neprobojovala do finále a do soutěže se jí počítaly jen body ze tří disciplín z kvalifikace, v níž se nejezdí parkúr.

Nejlépe, a to na pátém místě, se moderní pětibojářky Sylvie Černá, Natálie Dianová a Lucie Grolichová umístily v závodě štafet. O medaili je nakonec připravil velmi nebezpečný pád z koně Sylvie Černé. „Byl to obr vysoký. Jmenoval se Arpád, už jeho jméno bylo předzvěstí pádu. Ke své výšce měl ještě přední nohy jak hokejky a neustále škobrtal. Asi pět minut před zahájením závodní jízdy škobrtl tak, až mě vyhodil ze sedla,“ popsala Černá. Na koně jí hned nahodili a svůj parkúr zvládla skvěle, bez chyby. Otrés po pádu se ale projevil v poslední disciplíně. I přesto, že byly Česky před kombi disciplínou na prvním místě a vybíhaly s náskokem devíti sekund před Maďarkami, nestačilo to. Hned v prvním kole běhu začala Černá ztrácet, necítila se dobře, špatně se jí běželo a jen stěží svůj úsek doběhla. Na posledním úseku běžící Dianová, dle vývoje situace a nemožnosti zasáhnout do medailových bojů, dostala pokyn od trenéra šetřit se na juniorské mistrovství světa.

Mezi osmi týmy tak česká štafeta žen skončila na pátém místě. Závod vyhrály Maďarky.

Ve dnech 2. až 7. září 2010 se v Číně uskutečnil co do podmínek zřejmě nejhorší světový šampionát. Moderní pětibojáři se sjeli do Chengdu vzdáleného asi 1 800 kilometrů jihozápadně od Pekingu. Po celou dobu soutěží jubilejního 50. mistrovství světa se potýkali se všudypřítomným smogem, otřesnými podmínkami ubytování i stravy v hotelu. V oficiální jídelně si bylo možné dát i jídlo s nápisem „Dog Meat“ (psí maso). Národní centrum moderního pětiboje, které bylo vzdálené 50 minut od hotelu, přišlo v přepočtu na 2,5 miliardy korun a leží mezi rýžovými poli. Bohužel, nejmodernější sportovní architektura stadionu má vážné trhliny v detailech, které nahrávaly k neregulérnosti závodů.

Desetiletá šňůra medailí

Česká pětibojářská reprezentace čtyř mužů a tří žen z Dukly Praha dorazila do Chengdu s předstihem, aby se vyrovnala s šestihodinovým časovým posunem, ale především s klimatem. Současné podmínky v dějišti připomínaly „prádelnu“ s teplotami kolem 30 stupňů a vysokou vlhkostí vzduchu. Loňský šampionát v Londýně ovládli získkem dvou zlatých a dvou stříbrných medailí.

Polívka šestý, tým mužů má stříbro

Do finále soutěže jednotlivců se kvalifikovali tři čeští moderní pětibojáři Ondřej Polívka, Michal Sedlecký a David Svoboda. V individuálním závodě skončil nejlépe Polívka, i přesto, že do závěrečné kombi disciplíny vybíhal až ze 17. pozice se ztrátou 51 sekund na vítěze.

Vynikajícím výkonem se ale dostal přes většinu soupeřů, závěrečnou disciplínu vyhrál a v cíli mu těsně unikla celková pátá pozice. I tak ale dosáhl svého nejlepšího umístění na MS. „Před odletem do Číny jsem trochu věřil i v medaili,“ posteskl si Polívka. „Ale v těch podmínkách, co jsme tady museli absolvovat, tak jsem se šestým místem spokojený,“ řekl loňský mistr Evropy.

Michal Sedlecký, mistr světa z roku 2002, si vedl podobně. Nakonec si polepšil o pět pozic oproti pořadí po parkúru a uzavíral elitní desítku.

Ve finále se vůbec nedařilo Davidu Svobodovi, který přijel jako čerstvý mistr Evropy obhajovat stříbro z minulého roku. Nevedlo se mu v šermu, v němž skončil až devětadvacátý, ani v plavání a parkúru. Na konečné sedmácté místo se vytáhl šestým nejlepším během.

Češi se ale ani z letošního šampionátu bez medaile domů nevraceli. Díky výborné závěrečné

disciplíně se trio Polívka, Sedlecký a Svoboda nakonec vyhouplo v soutěži družstev až ke konečnému stříbru. Vyhráli Litevci, třetí skončili Maďari. Stříbrem v družstvech uzavřeli Češi medailově bohatou desetiletku. Z posledních deseti sezon dovezli vždy minimálně jednu medaili z mistrovství světa.

Lucie Grolichová kvůli viróze nestartovala, a tak do soutěže žen nastoupila jediná česká závodnice Natálie Dianová. Pro ni však skončil závod na mistrovství světa předčasně po třetí disciplíně. Rozhodčí ji z individuálního závodu stáhli z parkúru, když překonala na koni Cche Chou první dvě překážky, na třetí dvakrát koně navedla, ale on pokaždé odmítl poslušnost. Stejná situace se opakovala na překážkách čtyři a pět, načež ji jury podle pravidel ze závodistiště vykázala. Dianová po nevydařeném jízdě odstoupila a skončila celkově pětáctičatá.

Premiéra smíšených štafet

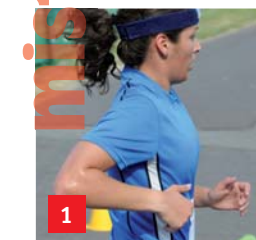
Lucie Grolichová a Ondřej Polívka při premiéře smíšených štafet na MS obsadili čtvrté místo, za medaili zaostali o pět sekund. Díky stále se lepšící Grolichové v šermu, která v Číně nastoupila kvůli viróze teprve k prvnímu závodě, se posunuli Češi na sedmou příčku. Tu obsadili také v plavání. Třetí nejlepší parkúr je posunul na třetí místo před poslední kombi disciplínou. V devatenácti sekundách se na startu srovnalo osm týmů s minimálními odstupy. Lucie ale již na první ze dvou střelb ztratila a předávala Polívkovi za medailovými pozicemi. Jenže Ondra opět potvrdil, že patří ke špičce v kombinovaném závodě. Z druhé střelby vybíhal

ze třetího místa. V cíli však neodolal náporu Litevce Kinderise, ztratil na něj pět sekund a byla z toho čtvrtá příčka. „Na konci jsem cítil, že už stehna nemohou, prostě nešlo soupeře chytit,“ řekl smutný Polívka, který v šesti dnech absolvoval čtyři závody. Mezi štafetami měl jen patnáct hodin pauzy.

Ve štafetách muži pátí, ženy šesté

Do tříčlenné štafety byli nominováni pětibojáři Ondřej Polívka, Michal Sedlecký a David Svoboda. Do závodu vstoupili slušným pátým místem v šermu. Po plavání se ale propadli na jedenáctou příčku, která jim patřila i po jízdě na koni. Do poslední disciplíny vbíhali s odstupem 42 sekund na zlato a 30 sekund na bronz. Do boje o medaili se pustili hned od startu a hlavně při běhu se posouvali vpřed. Překonali šest soupeřů, ale na poslední čtyři už nestačili. Tím obsadili konečné páté místo, za třetími Rusy zaostali o třináct sekund.

Obhájkyně štafetového zlata Sylvie Černá, Natálie Dianová a Lucie Grolichová nevstoupily do soutěže nejlépe. Nedařilo se jim hned v šermu a až po zlepšení v závěru se posunuly na sedmé místo. Na něm zůstaly i po plavání, ve kterém však dosáhly čtvrtého nejlepšího času. Dobře se předvedly na parkúru, který každá absolvovala jen s jedním shozem. Tím se posunuly na páté místo před závěrečnou kombinační běhu a střelby s odstupem minuty na první Rusky a 20 vteřin na bronzovou medaili. Pátou pozici však neudržely a obsadily šesté místo.

1/ Natálie Dianová
2/ Ondřej Polívka
3/ Lucie Grolichová

Titul armádních mistrů světa OBHÁJEN

Ve dnech 15.–25. července 2010 obhajovali parašutisté Dukly Prostějov na 35. armádním mistrovství světa CISM ve Švýcarsku titul mistrů světa v nejprestižnější disciplíně – přesnost přistání družstev. V konkurenci 35 států světa se 175 individuálními mužskými závodníky uspěli.

Největším soupeřem nejen českých parašutistů na mistrovství v Buochsu byl letos nepřijemný vítr. Foukal ze všech směrů a termické stoupavé proudy závodníkům nadzvedávaly padáky a vychylovaly je ze směru. Slabší parašutisté často končili mimo doskočiště a letiště opouštěli v sanitkách se zlomeninami.

Družstvo ve složení praporčíci Jiří Gečnuk, Libor Jiroušek, Oldřich Šorf a rotmistr Hynek Tábor, Čestmír Zítka a nový kameraman týmu skupinové akrobacie praporčík Tomáš Kosour bylo výborně připravené a i přes obtížné podmínky šlo od zahájení soutěže k vítězství.

Velmi dobrých výsledků dosáhli parašutisté také ve skupinové akrobacii a individuální akrobacii za volného pádu, kde obsadili šesté a třetí místo, což jim v konečném pořadí s přesností přistání zajistilo stříbrnou medaili a postavení druhého nejúspěšnějšího státu v mužské kategorii.

V hodnocení jednotlivců potvrdil úřadující „civilní“ mistr světa a armádní vicemistr světa Libor Jiroušek postavení jednoho z nejvýznamnějších parašutistů v klasických disciplínách a obhájil stříbrnou medaili v kombinaci jednotlivců. Od zlata ho dělilo jen lepší umístění soupeře v přesnosti přistání.

Výborného umístění dosáhli také: Libor Jiroušek – 4. místo v přesnosti přistání a 7. místo v individuální akrobacii, Hynek Tábor – 5. místo v kombinaci a 9. místo v přesnosti přistání, Oldřich Šorf – 5. místo v přesnosti přistání a 7. místo v kombinaci a Jiří Gečnuk – 6. místo v individuální akrobacii.

Autor: Jiří Šafanda
Foto: Ivana Roháčková

Zleva klečící: Oldřich Šorf, Tomáš Kosour a Čestmír Zítka
Zleva stojící: Jiří Gečnuk, Hynek Tábor a Libor Jiroušek

6x s padáky na bednu

Poprvé v historii se pořádání mistrovství světa v klasickém parašutismu ujala Černá Hora a přicházející informace nebyly nijak povzbudivé. Ještě že letouny s kvalitními osádkami pronajala od slovinské a rakouské armády.

Družstva třiačtyřiceti států světa se sešla ve městě Nikšič, aby se utkala o medaile ve dvou disciplínách, a to přesnosti přistání a skupinové akrobacii. Hned zrušené tréninkové seskoky pro příliš silný vítr dávaly tušit, že situace zde nebude jednoduchá, a nebyla. Vítr přesahující závodní limity, neohlášené změny ve střídání disciplín a další problémy včetně zdravotních (vážné střevní problémy postihly řadu družstev včetně českého) provázely celý šampionát. Perličkou se staly chybějící medaile při vyhlášení vítězů – pořadatel jich připravil málo.

Česko republiku reprezentovalo družstvo složené výhradně z příslušníků Dukly Prostějov

držel standard a umístil se devátý. Hynek Tábor obsadil 16. místo a Oldřich Šorf jedenácté. Celkem se disciplíny účastnilo 72 závodníků.

Přesnost přistání na bronzovou

Tradiční nejprestižnější disciplína mezi sportovci se zde stala pro mnohé šampiony noční můrou včetně českých sportovců. Silný proměnlivý vítr s výškovými „stříhy“ udělal ze šampionátu loterii. Mnoho sportovců opakovalo seskoky pro nadlimitní vítr i několikrát.

- 1/ Jiří Gečnuk
- 2/ Bonifác Hájek
- 3/ Libor Jiroušek
- 4/ Mistr světa v IA Jiří Gečnuk a bronzový Libor Jiroušek
- 5/ Hynek Tábor získal třetí místo v kombinaci.

Text: Jiří Šafanda
Foto: archiv Dukly Prostějov a Ivana Roháčková

ve složení Jindřich Vedmoch, Jiří Gečnuk, Libor Jiroušek, Oldřich Šorf, Hynek Tábor a junioři Miloslav Kříž a Bonifác Hájek. Přes výše uvedené problémy se toto mistrovství světa stalo pro parašutisty Dukly co do počtu medailí – šest – historicky nejúspěšnějším.

Zlato a bronz v akrobacii

V disciplíně individuální akrobacie za volného pádu patříme mezi absolutní špičku. Hned prvním seskokem se do čela soutěže dostal Libor Jiroušek v těsném závěsu s Jirkou Gečnukem a s malým odstupem Jindrou Vedmochem. Libor se držel na čele do předposledního seskoku, který již se zdravotními problémy nezvládl tak, jak potřeboval, a propadl se na čtvrté místo, které následující den výborným finálovým skokem proměnil v bronz. Štafetu na prvním místě převzal Jirka Gečnuk, který ji čistými skoky udržel do finále a zvítězil, Jindra Vedmoch

Hned v prvním kole se ujali vedení Češi a drželi ho i po druhém, kde se za 16 cm „pohřbil“ Libor Jiroušek. Poté přišlo třetí osudné kolo, kde se, i přes opakovací seskok tří sportovců pro silný vítr, „pohřbili“ za 16 cm Jindra Vedmoch, který do toho seskoku měl 2x nula, a za 8 cm Jirka Gečnuk. Tím se čeští parašutisté propadli na 12. místo, odkud se postupně dobrými výsledky propracovali „jen“ na celkové 4. místo. Po zde posledním sedmém kole (v plném závodě se skáče 10 kol) začalo drama pro Hynka Tábora, který se třikrát rozeskakoval o třetí místo s Christianem Auswogerelem z Rakouska a až třetím bezchybným seskokem ho získal pro sebe.

Další reprezentanti obsadili: 15. místo – Oldřich Šorf, 25. místo – Jiří Gečnuk, 66. místo – Libor Jiroušek a Jindřich Vedmoch.

Celkem se disciplíny účastnilo 117 závodníků a 23 družstev.

V juniorské kategorii si vedli výborně oba prostejšovští junioři, pro něž to byl první světový šampionát a čtvrtý podnik vrcholné kategorie

(oba se účastnili již tří závodů Světového poháru). Po vyrovnaných výsledcích v mnohém lepších než seniory z řady států obsadili:

Bonifác Hájek – 3. místo a Miloslav Kříž – 8. místo z 18 juniorek devíti států světa.

Dvakrát bronz v kombinaci

Kombinace je vyhlásována jak v jednotlivcích, tak v družstvech součtem kombinačního umístění čtyř nejlepších jednotlivců (jinak než na armádním MS). Zde bohužel v důsledku výsledků našich nejlepších akrobatů v přesnosti přistání přišli o výrazně lepší umístění. Bronzovou medaili získal v jednotlivcích Hynek Tábor a tým Česka. Dále se umístili v jednotlivcích: 4. místo – Jiří Gečnuk, 10. místo – Oldřich Šorf, 27. místo – Libor Jiroušek, 31. místo – Jindřich Vedmoch.

Celkem se disciplíny účastnilo 72 závodníků a 12 států.

Dvě vrcholné akce sezony absolvovali v létě sportovní střelci. Na brokovém mistrovství Evropy v Kazani i 50. mistrovství světa ve sportovní střelbě v Mnichově zářili reprezentanti Dukly. Nejvíce pak pistolářka Lenka Marušková, která kromě dvou bronzových medailí v bavorské metropoli jako první sportovec Dukly vybojovala i účast na olympiádě 2012 v Londýně.

Bronzová Marušková

trefila Londýn

Zlatá předehra v Kazani

Broková Evropa se sešla na přelomu června a července v Kazani. Jako první šel do boje olympijský vítěz z Pekingu v disciplíně trap David Kostecký. Do finále sice nepostoupil, ale 119 body pomohl ke zlatu družstvu, v němž stříleli ještě Jiří Lipták a Jiří Gach. „Panovalo tam velké vedro, necítil jsem se optimálně, projevíly se problémy se zády. Jsem rád, že jsem alespoň podržel družstvo,“ říká po návratu David Kostecký.

Ještě lépe si vedli skeetaři. Jan Sychra postoupil do finále s náskokem tří bodů, když ze 125 ran v základním závodě jen jedinkrát minul asfaltový terč. Leoš Hlaváček se 118 body skončil před branami finále podobně jako Aleš Hutař, který měl ještě o dva méně. Pro družstvo to ale znamenalo kov nejcenější. Sychra pak

ve finále udělal opět jen jednu chybu a poprvé v životě se radoval ze zlata v soutěži jednotlivců. Čeští junioři v obou disciplínách na medaile nedosáhli.

Nejkrásnější „brambora“

Rekordní účast 2 500 střelců ze 104 zemí vytvořila na mnichovské olympijské střílnici skvělou kulisu největšímu střeleckému svátku v historii. A čeští reprezentanti, především ti, kteří střílejí v barvách Dukly, sehráli na šampionátu velmi důstojnou roli. Vždyť třinácté místo v hodnocení národů svědčí o tom, že česká sportovní střelba patří stále do světové špičky. První dámou české výpravy se stala pětadvacetiletá Lenka Marušková.

Nejprve ji čekal závod ve vzduchové pistolí. V základní části nastřílela 393 bodů. „Věděla

jsem, že pro finále mám výhodu ve větším počtu středových desítek. Hotel jsme měli blízko, tak jsem si odjela s manželem a osobním trenérem Davidem Maruškou odpočinout,“ popsala hodiny před finále. Zpět je odvolal státní trenér Břetislav Putna. Marušková musela do rozstřelu. V něm vedla, a přestože pokazila poslední ránu, postoupila do osmičky nejlepších, které čekal boj o medaile i šest míst pro olympiádu v Londýně.

Česká pistolářka bojovala statečně a dokonce se vyhoupla na průběžné třetí místo. Nakonec jí chybělo 1,1 bodu k medaili. Čtvrté místo ale zaručovalo účast na olympiádě v Londýně. V neděli 9. srpna se tak stala prvním sportovcem Dukly, kterému se to povedlo. „Jsem spokojená! A také šikovná. Z osmého místa ve finále jsem se trefila do účastnického místa pro olympiádu v Londýně. Podala jsem solidní výkon, i finále bylo velmi dobré. Jsem pokorná... Nestavím si zbytečně vzdušné zámky a beru i to čtvrté místo. Je pravda, že z lepší

1/ Martin Dvořák
2/ Michal Hojný
3/ Jakub Novota

devítky mohla být desítka, ale na druhou stranu z horší devítky mohla být osmička. Tušila jsem, že útočím na medaili, ale to teď není podstatné. Je to moje nejkrásnější bramborová medaile,“ říká spokojeně. Čtvrtá skončila výsledkem 483,9 (383+100,9). Michaela Musilová s 371 body obsadila 97. místo.

Dvě desetiny milimetru

Místo tréninku na sportovní pistolí seděla Lenka Marušková na dopingové kontrole. „S trenéry jsem byla dohodnutá, že si stejně jen nastřelím pistolí. Byla jsem po vzduchovce unavená, přeci jenom to bylo drama. Moc jsem si přála zkusit si rozstřel o finále, a teď se mi to splnilo v trochu nevhodnou chvíli, kdy se další závod střílel hned druhý den. Spala jsem dobře, i když sportovní pistole začínala brzy ráno. Mezi dvěma závody na mistrovství světa nečtyřadvacet hodin, to nepamatuji,“ přiznala Marušková.

Bronzové pondělí, tak by se dal nazvat druhý závod. Po první sérii 30 ran, tzv. mířená, se Marušková držela vpředu, její mladší kolegyně Michaela Musilová byla dokonce druhá. Ve druhé části svoji pozici neudržela. „Asi na mne dolehlo, jak dobře na tom jsem hned na svém prvním seniorském mistrovství světa. Pokazila jsem úvod, a pak už jsem střílela hlavně pro družstvo,“ přiznala jednadvacetiletá závodnice Dukly. Týmu výrazně pomohla. Petra Hyková pak nastřílela svůj lepší standard a byl z toho bronz.

Lenka Marušková se však podruhé za sebou probojovala do osmičky nejlepších, která nabízí jedno z nejdramatičtějších finále v historii. První dáma české sportovní střelby znovu podala fantastický výkon. Z páté pozice stoupala vzhůru... „Střílela jsem série po pěti ranách se součty nad 50 bodů, to je vždycky dobré, ale přesné pořadí jsem neznala,“ přiznala Marušková po finále. V něm dokonce chvíli vedla. „Dvě devítky v poslední sérii mě o zlato připravily, ale s bronzem jsem spokojená,

4/ Miloš Slaviček
5/ Leoš Hlaváček

dokonce mám dva,“ pochvalovala si. Od zlata ji dělily 0,2 milimetru... Musilová nakonec skončila ve třetí desítce nástřelem 578 bodů.

Junioři ve skeetu obhájili

Junioři Miloš Slaviček, Jakub Novota a Jakub Tomeček přijeli do Mnichova obhajovat titul juniorských mistrů světa ve skeetu a nezklamali! O bod porazili díky skvělému závěru tým USA a ještě v novém světovém juniorském rekordu 357 bodů. „Trochu mě mrzí, že se mi nepovedla obhajoba individuálního titulu, ale dokázali jsme to alespoň s družstvem. Střelím s novou zbraní a to chce nějaký čas,“ přiznal Miloš Slaviček, který skončil se 117 body patnáctý. Další duklák Jakub Novota měl o dva body více a byl klasifikován jako devátý. Tomeček se 121 body rozstřeloval o bronz a prohrál.

Mužům se tolik nevedlo. V týmové soutěži stačilo 361 bodů na páté místo, bod od bronzu. Sychrových 121 bodů znamenalo třináctou příčku, Leoš Hlaváček byl se 120 body šestnáctý a Aleš Hutař se stejným nástřelem, ale horší poslední položkou jednadvacetý. „Mrzí mě třetí položka prvního dne, těch 21 bodů mi vzalo šanci na lepší umístění a ublížilo i družstvu,“ postěžoval si Leoš Hlaváček.

V trapu skončil David Kostecký sedmáctý se 120 body. „Měl jsem kvůli problémům se zády výpadek v tréninku, což se tady projevilo,“ litoval David Kostecký. Jiří Gach byl se 115 body až 63., zato Jiří Lipták vybojoval bronz výkonem 142 (123+19) a stal se prvním českým střelcem, který trefil účast v olympijském Londýně. Družstvo skončilo čtvrté s 358 body, k bronzu chyběl jediný terč... Věkem ještě juniorka Libuše Jahodová nastoupila do soutěže seniorek ve skeetu a s 59 body skončila 41., což není napoprvé špatný počín, naopak.

Junioři si pro bronz došli nástřelem 338 bodů. Martin Dvořák skončil šestý se 118 body, další duklák Pavel Vaněk obsadil 37. místo se 108 body, 25. příčku získal Jan Přívara se 112 body.

Mladé puškařky zářily

V puškových disciplínách se českým barvám tolik nevedlo. Prapor držely nejvýše juniorky a mezi nimi Nikola Mazurová z Dukly. Ve sportovní malorážce vlezla na 60 ran táhla ke zlatu družstvo, v němž střílely ještě Aneta Brabcová a Monika Vránková. Jejich společný výsledek 1780 bodů znamenal nový světový juniorský rekord, přičemž ten starý vylepšily o devět bodů. Mezi ženami by byl tento výsledek také na medaili. „Bod od medaile jsme skončily ve vzduchové pušce a dva ve sportovní malorážce na 3x 20 ran,“ říká spokojeně Mazurová. Ve vzduchové pušce skončila třináctá s 395 body, v malorážce na 3x 20 ran byla osmá s 578 body a v „ležáku“ rovněž osmá za 593 bodů, když jednu chvíli útočila na zlato. Ivě Růžičkové se nedařilo a v malorážce neuspěla ani seniorka Lucie Valová, která se nejlepším ani nepřiblížila.

Ještě smutnější situace je mezi puškaři. Adam Hrabovský neuspěl v libovolné malorážce 60 ran vlezla, zkušený Milan Mach se pak neprosadil ani ve velkorážních zbraních, které bývaly kdysi chloubou české sportovní střelby. Na špičku zatím nemají ani junioři Filip Žilinský a David Hrkulák. Stejně tristní obraz je však i v pistolových disciplínách, v nichž se neprosadili Josef Fiala, Pavel Světlík ani Tomáš Těhan, byť prokázal určité předpoklady. Nedařilo se ani juniorům Jindřichu Dubovému či Martinu Pecháčkovici.

Nikl dvakrát na stupních

Čest v běžícím terči zachraňoval junior Josef Nikl. Bronzový skončil ve vzduchovce 30+30 ran výkonem 563 bodů. Ve stejné disciplíně seniorů byl třináctý Bedřich Jonáš za 572 b., hned za ním se umístil nástřelem o bod nižším Miroslav Januš. V mixu na 20+20 ran byl Januš šestý za 382 bodů, Jonáš pak 20. za 375 b., zatímco Nikl ve své kategorii skončil sedmý s 364 body.

V malorážkovém běžícím terči na 50m opět stanul Josef Nikl na bronzovém stupínku. V mixu na 20+20 ran na to potřeboval 384 bodů, Januš byl mezi seniory čtvrtý za 390 b., když mu k medaili chyběl jediný bod, 21. místo obsadil Jonáš s 377 b. V závodě na 30+30 ran skončil Nikl šestý za 574 b., Januš pak osmý za 585 b. a Jonáš 17. s 578 body. „Nebylo to ono, rozhodly zbytečné chyby,“ konstatoval Miroslav Januš, který zůstal po dlouhé době na velké akci bez medaile. „V každém závodě jsem chtěl zlato, ale někdy selhala hlava a vše pokazily i sedmičky,“ litoval Josef Nikl.

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

Konečně zlato

Léta patří Jan Sychra k oporám české střelecké reprezentace. Brokový tým ve skeetu táhne pravidelně k medailím, mezi nimiž září tři tituly mistrů světa. V soutěžích jednotlivců na světových šampionátech nikdy žádný Čech medaili nezískal. Z evropských mistrovství jich mají čeští střelci bohatou sbírku. Až do letošního července jednačtyřicetiletý brokař z královéhradecké Dukly sbíral stříbra a bronz. V Kazani došlo k historickému průlomu. Poprvé získal zlato. A rázem se z něho stal favorit i pro srpnový světový šampionát v Mnichově. Tam mu ale chyběly k finále dva terče. Sezónu však hodnotí velmi kladně.

Vrátím se před oba šampionáty, do anglického Dorsetu, kde jste ve finále závodu Světového poháru klesl z druhého na šesté místo. Po závodě jste byl našťvaný. Proč?

Rozhodčí mi upřel dva terče. To člověka v klidu nenechá, ale nic s tím neudělá. Bylo to jedno z mých nejhorších finále v kariéře.

Srovnáváte se s křivdou a neúspěchem dlouho?

Kdepak, to bych skončil špatně. Na závod musíte co nejrychleji zapomenout, ať byl úspěšný, nebo ne. Další začíná od nuly. Víím, co mi v tom závodě nešlo a na to se soustředím v tréninku. Nic víc si z toho závodu vzít nemohu. Z úspěšného snad ještě to, že mám dobrou formu a z toho pak vyplývá potřebná psychická pohoda.

Brokaři velmi často říkají, že závod může vyhrát dvacet i třicet borců. Nemí to alibismus?

To v žádném případě. Podívejte se na výsledky. S vysokými nástrahami přijíždí na soutěže drtivá většina borců. Střílet umějí všichni, kdo na mistrovství Evropy nebo světa přijedou. Pak všechno záleží na podmínkách, momentální formě, štěstí. Stačí, když jednou foukne, vítr vám srazí terč a ta jedna ztráta může znamenat rozdíl deseti míst. Střelci vědí, že být o bod šestý nebo šestnáctý je otázka štěstí, ale veřejnost v tom vidí velký rozdíl. Pro brokaře jsou největšími závody světové šampionáty a Světové poháry. Tam

se sejde třeba sto padesát vynikajících střelců. Vysokou úroveň má i mistrovství Evropy. Na olympiádě je sotva třetina střelců, chybí tam spousta vynikajících borců, protože neměli štěstí v pravou chvíli a jedna země může získat jen dvě účastnická místa.

Přejdu tedy k vašemu dosavadnímu individuálnímu největšímu úspěchu. Po dvou stříbrech a dvou bronzích na mistrovství Evropy jste se konečně dočkal individuálního zlata. Jaká k němu vedla cesta?

Překvapivě dobrá. Po soustředění doma a prvních trénincích v Kazani jsem na takový úspěch ani nepomyslel. Střelba je nevyzpytatelná, v závodě to bylo úplně jinak. Měl jsem ze základní části náskok tří bodů, což se nestává. Ve finále jsem také udělal jen jednu chybu a prvenství udržel. Ve zlato jsem uvěřil až ve chvíli, kdy už bylo jasné, že mě nikdo nemůže přestřílet.

Co pro vás bylo nejtěžší?

Nastartovat se na finále. Získali jsme s Leošem Hlaváčkem a Alešem Hutařem zlato i jako tým, což je skvělý úspěch. Člověk propadne určitému neuspokojení a pak už se nenastartuje. Musel jsem se maximálně koncentrovat, abych finále nepokazil, jako se mi to stalo v už zmíněném Dorsetu.

Jak poznáte, že jste správně nastartovaný?

Když mě bolí žaludek, víím, že to bude dobré. Přesně to jsem před finále znovu cítil. Potřebuji ten správný adrenalin, takovou tu zdravou porci nervozity.

Znal jste střelnicí v Kazani?

Vůbec ne, ale má čistý horizont, což mi vyhovuje, a všechna střeliště jsou stejná.

Kam byste tohle zlato zařadil?

Hodně vysoko. Z evropských šampionátů jsem konečně zkompletoval sbírku medailí z individuálních soutěží. Týmová zlata už mám i z mistrovství světa.

Evropský titul z vás udělal favorita pro mistrovství světa v Mnichově, kde jste loni navíc vyhrál závod Světového poháru a vyrovnal i světový rekord. Jak se jede na závod s takovým puncem?

Bez problémů. Takových borců se tam šlo víc... Už jsem dost zkušený na to, abych si tlak nepřipouštěl. Každý závod je jiný. Začíná se od nuly. Navíc mnichovská střelnice je velmi kvalitní, střílejí se tam vysoká čísla. Jedna dvě chyby a jste v propadlišti dějin...

Na šampionátu jste začal výborně, ale nakonec vám dva terče chyběli do finále a jeden k medaili družstva, mrzí to hodně?

Mrzí to moc. Mých 121 bodů prostě na finále nestačilo. Věřil jsem, že na 123 mám a pak by se vidělo. Bohužel to nevyšlo. Byli tu lepší borci. Škoda, že medaili neudělal alespoň tým.

Najdete mezi terči, které vám uletěly, ty vysloveně zbytečné?

Každý terč, který vám uletí, je zbytečný, když vedle vás dá někdo čistých pětadvacet. V poslední úterní položce už jsem neměl kde brát sílu. Jak se říká, šel jsem na krev a škrabal z posledního. Projevilo se, že mezi Evropou a světem byla krátká pauza. V Mnichově mě mrzel v poslední položce terč na čtvrtém stanovíšti a hlavně ten na šestém. Tam už bych ho pustit neměl. Jenže vedle padl výstřel, já jako bych dostal do ruky křeč a bylo to.

V Mnichově se střílelo také poprvé o účastnická místa na olympiádě 2012 v Londýně. Myslel jste na to?

Samozřejmě, ale takových nás bylo sto padesát. Získalo je pět borců. Věřím, že ho vybojuji v příští sezoně. Třeba na mistrovství Evropy jich bude znovu ve hře pět a ti, kdo už ho mají, další získat nemohou. Nebude tedy vyset tak vysoko.

Sezona pro vás skončila, jak se za ní ohlížíte?

Jako za úspěšnou. Vždyť jsem udělal v Kazani titul mistra Evropy v jednotlivcích i družstvech. Ta Evropa mi ale vzala strašně moc sil. |

„Jízda s jednou nohou má svá specifika. Nelze jít při jízdě dost dobře ze sedla, takže si zadek neodpočine. Noha musí zabírat v kruhu, nahoru i dolů. Pro jízdu v těžších kopcích už musí mít člověk něco najeto. Přesto jízdu v kopcích preferuji před dlouhými rovinkami, které jsou únavné,“ říká úspěšný paralympionik Michal Stark.

Šlape pouze PRAVOU NOHOU

Famózního úspěchu v podobě bronzové medaile dosáhl paralympionik Michal Stark, člen tělovýchovné jednoty cyklistiky Dukla Praha, na mistrovství světa v silniční cyklistice handicapovaných v kanadském Baie-Comeau.

V Ve frankofonní části Kanady, 250 km nad Québecem startoval na MS v silniční cyklistice para. Městečko Baie-Comeau se nachází u řeky Svatého Vavřince, která je zálivem Atlantského oceánu. Místní se pořadatelství zhostili s náležitým nasazením a připravili znamenitý šampionát s neuvěřitelnou atmosférou!

Pro časovku i silniční závod vytyčila UCI stejnou trať s velmi náročným profilem, přičemž především druhé dvoukilometrové stoupání prověřilo výkonnost závodníků. Jako první nastoupil Michal Stark do časovky jednotlivců na 22,8 km. Vyhecován prostředím a reprezentačním trenérem, který v doprovodném vozidle přišel o hlas, zajel výkon na hranici svých možností. Teprve na dopingové kontrole se dozvěděl, že jeho výsledný čas stačil na bronzovou medaili! Podlehl pouze mistru světa Italu Macchimu a Francouzovi Thirionetovi.

Bohužel ihned po závodě doslova ztvrdnul na dopingové kontrole. Po několika hodinách, kdy měl problém s odevzdáním vzorku – prostě to nešlo – se dostal na hotel až v půl deváté večer. Celé odpoledne tak strávil o jedné noze, bez nutné regenerace po závodě. Hned následující den nastoupil na start silničního závodu na necelých 60 km. Mezinárodní cyklistická unie UCI představila nový, podle mnohých nepovedený systém. Do závodu odstartovala Michalova kategorie C2 jednonohých cyklistů spolu s dalšími dvěma skupinami dvounohých závodníků (C1, C3). Závod dostal hned od prvních metrů naprosto jinou režii a tempo. Přesto, že si Michal „dával“ od startu a dojížděl peloton za každým horizontem, vydržel. Ve druhém kole se po ataku španělského

cyklisty Eckharta ocitnul v úniku pětičlenné skupiny. Ve třetím je pak „dolétla“ trojice „dvounohých“ cyklistů a tempo se ještě zvýšilo. Bohužel necelých 4 km před cílem, na zlomu posledního stoupání nezachytil další z ataků a „chytil díru“. Do cíle tak dorazil těsně za čelní skupinou na pátém místě (neoficiálně ze všech třech kategorií celkově na osmém!). Vzhledem k průběhu závodu a peripetiích předešlého dne byl s umístěním nakonec poměrně spokojený.

Aktuální světový žebříček UCI potvrzuje, že se Michal Stark díky výsledkům z MS posunul dokonce na druhé místo!

„Po autonehodě v necelých sedmi letech přišel o levou nohu v horní třetině stehna. Za dva roky se nejdříve výkonnostně a posléze i vrcholově věnoval sjezdovému lyžování. K silniční cyklistice se dostal v rámci letní lyžařské přípravy, od roku 1990 se začal v silniční a poté i v dráhové cyklistice realizovat naplno. Hned v roce 1990 se dostavil první úspěch v podobě 2. místa na mistrovství Evropy v silničním závodě. Soutěží na závodním kole, které má nášlapný pravý pedál a nemá levou kliku. Jezdí bez protězy a tak šlape pouze pravou nohou.“

Michal Stark

paralympijský reprezentant

sport: silniční a dráhová cyklistika, kategorie LC3

oddíl: Dukla Praha

trenér: Josef Kratina (ASC DUKLA)

sportovní manažer: Miroslav Kundera

Od své první sezony do té letošní získal dvacet „velkých“ medailí z akcí typu paralympiáda, MS, ME a mistrovství Ameriky. Mimo jiné se zúčastnil pěti paralympijských her (v Sydney 2000 bronzový), získal titul mistra světa v časovce (1994) a stal se dvakrát mistrem Evropy (1993, 1995), třikrát zvítězil v celkovém hodnocení seriálu závodů Evropského poháru (1998, 2006, 2009). Za Duklu Praha jezdí od roku 2008, tedy již třetím rokem. Spolupráce formou konzultací přípravy ale začala už na podzim v roce 2007, kdy ho kamarád, bývalý dráhař Dukly Praha Miroslav Kundera seznámil blíže s trenérem Josefem Kratinou. Od začátku našli společnou řeč a podle výsledků je zřejmé, že tu správnou.

Autor: Jan Kopač a Ivana Roháčková
Foto: V. Vodičková

Odložené medaile z divoké vody

S titulem šampionů v hlídkách a stříbrem z individuálního závodu se vraceli deblkanoisté Ondřej Štěpánek a Jaroslav Volf z ME ve vodním slalomu. Na úspěch si ale museli počkat několik měsíců. Závody ve slovenském Čunovu, které se měly původně konat koncem května, byly totiž odloženy na polovinu srpna. Na mistrovství světa juniorů ve francouzském Foix vybojovali Tomáš Macášek v hlídkách deblkanoí stříbro a Pavlína Zástěrová v hlídce kajakářek bronz.

Nadvakrát bojovali vodní slalomáři na mistrovství Evropy ve slovenském Čunovu. V květnu se stihla odjet jen kvalifikace, potom ale umělé kanál zaplavila vysoká hladina Dunaje. Sobotní závody byly nejdříve přesunuty na neděli, ale nakonec musel být šampionát odložen.

Vysokou hladinu řeky způsobily výpadky energetických zdrojů v Gabčíkově, což omezilo provoz turbín. Dalšími důvody byly povodňový stav na české řece Moravě a také nouzové vypouštění přehrad v Rakousku.

Jako nový termín šampionátu byla nakonec určena polovina srpna, jeho místem znovu Čunovo a závody tentokrát proběhly bez potíží. Ze závodníků Dukly si největší úspěch připsali deblkanoisté Ondřej Štěpánek s Jaroslavem Volfem. Nejdříve se podíleli na obhajobě zlatých medailí hlídek z minulého šampionátu v Nottinghamu, přičemž z rok staré vítězné sestavy zbyli jako jediná loď.

Dvojnásobní olympijský medailisté pak v individuálním závodě zajeli nejrychlejší čas ve všech, chyba na protivodně bráně číslo jednáct je však stála titul. O pouhých 1,17 sekundy

tak zůstali za vítěznými slovenskými bratřenci Ladislavem a Petrem Škantárovými.

„Štouch nás mrzí, ale placka je super,“ citovala Ondřeje Štěpánka agentura ČTK.

Pro Volfa se Štěpánkem znamenalo evropské stříbro nejlepší výsledek od druhého místa na olympiádě v Pekingu přede dvěma lety.

Kajakářka Štěpánka Hilgertová měla závod také rozjetý skvěle. V semifinále skončila druhá, ale ve finálové jízdě klesla na pátou příčku.

S medailí se vracel Michal Jáně jako člen hlídky kanoistů. Spolu se Stanislavem Ježkem a Janem Maškem obhájovali titul z Nottinghamu, prohráli jen se Slovákou a získali stříbro.

Problémy s příliš velkým průtokem vody měli i pořadatelé juniorského mistrovství světa ve francouzském Foix. Kvůli silným deštům vodohospodáři brzdili průtok v místní řece, aby nepřesáhl 30 kubických metrů za sekundu.

Česká výprava se ale s náročnými podmínkami vypořádala a vybojovala pět medailí. Ze závodníků Dukly na nich měli podíl Tomáš Macášek v hlídkách deblkanoí (stříbro) a Pavlína Zástěrová v hlídce kajakářek (bronz). |

Placky pouze pro hlídky

Kruchy opor v hlavních disciplínách, ale také kompletní medailovou sbírku v hlídkách přivezli vodní slalomáři Dukly Brandýs nad Labem ze světového šampionátu ve slovenském Tacenu. I tentokrát soutěže ovlivnil déšť, který zvedl vodu v řece Sávě. Závody se však stihly uskutečnit. S rozporuplnými dojmy se z Tacenu vraceli zkušení olympijský medailisté. Kajakářka Štěpánka Hilgertová ani posádce deblkanoie Jaroslavu Volfovi a Ondřeji Štěpánkovi závody v individuálních disciplínách na mistrovství světa nevyšly.

Hilgertová přitom začala výborně a v kvalifikaci předvedla druhý nejlepší výkon.

„Zajela jsem dobře už první jízdu, po které jsem věděla, že je to dobré. Do druhé jízdy jsem šla už naprosto uvolněná a bez nervů, proto jsem se ještě zlepšila,“ řekla Hilgertová pro server kanoe.cz.

V semifinále se ale Hilgertová zhoršila o pět sekund, na trati udělala pět chyb a skončila na sedmáctém, nepostupovém místě. O to větší motivaci měla pro závod hlídek, v kterém si spolu s Irenou Pavelkovou a Marií Řihoškovou dojela pro zlato. Češky vyhrály s náskokem pěti sekund před druhými Němkami a téměř deseti sekund před třetími Slovinkami.

„Zatímco v semifinále mi to vůbec nešlo, v hlídce se mi jelo výborně. S každou další branou jsem se cítila lépe a lépe. Za zlatou hlídku jsem hrozně šťastná,“ radovala se Hilgertová.

Velmi podobný příběh prožili v Tacenu Volf se Štěpánkem, stříbrní medailisté z letošního mistrovství Evropy. Nedařilo se jim už v kvalifikaci. Dvě nepovedené jízdy je odsunuly až na 28. příčku. V dramatickém závodě

hlídek však oba společně s dalšími deblkanoemi Přinda-Havlíček a Koplík-Vrzáň skončili druhí, o osm desetin sekundy za vítěznými Francouzi.

„Říká se konec dobrý, všechno dobré, ale určitě to v nás trochu bude hlodat, protože 28. místo v kvalifikaci rozhodně nebylo tím, pro co jsme sem jeli,“ povzdechl si Volf. „Super, že to v hlídce vyšlo na stříbro, protože jsme jeli hodně dobře, ale dařilo se i ostatním a bylo to dost těsné.“

Třetí medaili ze závodníků Dukly získal kanoista Michal Jáně, který v první kvalifikační jízdě dostal padesát trestných bodů a zlepšení ve druhém kole stačilo jen na 31., první nepostupové, místo. I on si ale v hlídkách spravil náladu a spolu se Stanislavem Ježkem a Janem Maškem vybojoval bronz.

Také závody v Tacenu poznamenal silný déšť, který se spustil během středních kvalifikací. V noci na čtvrtek řeka Sáva zalila část kanálu, takže musel být upraven program. V pátek ráno sice voda ještě šplouchala přes ochranné zídky, v poledne však po přískrcení přehradu klesla na normální úroveň a mohlo se závodit. |

Ondřej Štěpánek a Jaroslav Volf

Luboš Hilgert

Michal Jáně

Štěpánka Hilgertová

Text: Jaroslav Pešta
Foto: Ivana Roháčková a archiv Lud'ka Macely

Z výborného renomovaný

fotbalisty funkcionář

Luděk Macela patřil v letech 1972–1982 k pilířům zadních řad fotbalové Dukly. Její barvy hájí ve 280 utkáních, pomohl jí ke třem mistrovským titulům a jednomu prvenství v Československém poháru. V osmi zápasech oblékl dres národního mužstva a je ozdoben zlatou olympijskou medailí. Po skončení aktivní činnosti se stal místopředsedou fotbalového svazu a od roku 2006 je předsedou komise rozhodčích. A protože 3. října oslavil 60. narozeniny, připomeňme si aspoň to nejpodstatnější z jeho sportovního života.

Dukla mu zůstala v srdci

Vesnického kluka z Černolic lákaly všechny dostupné sporty, ale nejvíc fotbal. První zkušenosti sbíral v mládežnických týmech ve Všenorech, potom se dvě sezony snažil na sebe upozornit v dorostu Dukly a na jeden rok si to namířil do divizního Vyšehradu. Stačil se vyučit auto-mechanikem, může se pochlubit i maturitním vysvědčením, ale před řemeslem dal přednost fotbalu. V roce 1970 dostal na výběru branců rozkaz k odchodu na Julisku. „Dva roky jsem hrál za „béčko“ a pak si mě trenér Vejvoda vzal do prvního mužstva, což pro mě byla obrovská čest. Ve vynikající partě byli samí špičkoví fotbalisté a díky stabilní sestavě jsme se v letech 1977, 1979 a 1982 stali mistry ligy. Mezi mimořádné zápasy v nádherné divácké atmosféře patřily duely se Spartou a Slavíi.

Do základu týmu jsem zapadl i díky výborným trenérům, na které jsem měl vždy štěstí. Ve Všenorech to byl Hlaváček, někdejší vynikající pravé křídlo Slavie, a v Dukle pak už zmíněný Vejvoda a potom Masopust,“ připomíná Luděk aspoň ta největší esa.

S Duklou se Macela jako hráč rozloučil před 28 lety, ale v srdci mu zůstala dodnes. „Mám na ní jen hezké vzpomínky, v mém fotbalovém životě hrála nejvýznamnější roli a jsem moc rád, že s bývalými spoluhráči se pravidelně setkáváme. Měli jsme výborné podmínky a skvělé zázemí. Při mých cestách do zahraničí jsem se pak přesvědčil, že i známí fotbaloví odborníci plně uznávali z československých klubů jen Duklu a Spartu,“ říká jubilant.

Se Stuttgartem z 0:4 na 5:4

Výborné výkony na domácí scéně zajistily Dukle téměř pravidelnou účast v evropských pohárových soutěžích. Vítězné tažení v roce 1978 v Poháru UEFA pak Macela řadí do kategorie nezapomenutelných zážitků. „V úvodním kole jsme po výsledcích 1:0 a 1:1 přešli přes Vicenzu a čekal nás Everton. Favority jsme samozřejmě nebyli a v Londýně jsme se většinu času jen bránili. Domácí vedli 2:0 a my už jen čekali na závěrečný hvízd sudího, aby porážka nebyla ještě větší. Jenže těsně před koncem jsem se v roli obránce vydal k soupeřově brance a špičkou kopačky zasáhl odražený míč, který skončil v síti. Po návratu do Prahy se mi každý ptal, jak jsem ten velice důležitý gól vstřelil, protože v televizi ani v záznamu toto utkání nebylo. Odpovídal jsem stručně: bombou ze třiceti metrů,“ směje se Luděk ještě dnes.

Doslova o senzaci se pak Dukla postarala ve čtvrtfinále se Stuttgartem. „Na jeho hřišti jsme prohrávali už 0:4, a přestože Gajdůšek vstřelil před koncem čestný gól, tak nikdo nám nevěřil, že bychom přes tento tehdy výborný západoněmecký celek mohli přejít. A nám se to podařilo. Vyhráli jsme 4:0 a cesta do čtvrtfinále byla otevřena. Hertha Berlín však byla šťastnější, ve vyrovnaných zápasech po výsledcích 1:1 a 1:2 jsme byli vyřazeni. Přesto tento ročník ve fotbalové Evropě mohla Dukla zařadit mezi velice úspěšné,“ zdůrazňuje její někdejší opora.

Zlatá olympiáda

Do olympijského týmu byl Macela nominován v roce 1978 a nemalou měrou se zasloužil o postup čs. mužstva

z velice těžké skupiny přes Bulharsko, Polsko a Maďarsko. S týmem, v němž mělo převahu fotbalisté z Dukly a Ostravy, absolvoval i atraktivní zájezdy do Brazílie a Mexika. A v roce 1980 následovala cesta do Leningradu ke třem zápasům kvalifikace. Po vítězství nad Kolumbií a remizách s Nigérií a Kuvajtem se čs. tým probojoval do závěrečných bojů v Moskvě. Ve čtvrtfinále zdolal 3:0 Kubu, v semifinále 2:0 Jugoslávii a ve finále 1:0 NDR.

„Z Moskvy jsem si přivezl nádherné zážitky. Vybavení olympijské vesnice bylo na špičkové úrovni, báječná byla celková atmosféra, měli jsme možnost vidět řadu jiných soutěží a v neposlední řadě našemu mužstvu se dařilo. Na tuto olympiádu vždy moc rád vzpomínám, a to nejen proto, že jsem se z ní vrátil s velice cennou zlatou medailí,“ říká Luděk.

Zklamání v reprezentaci

Kvalitní výkony v olympijském mužstvu otevřely Macelovi dveře i do národního mužstva. Nastoupil k několika zápasům kvalifikace před mistrovstvím světa a právem se mohl těšit na přátelský zápas s Argentinou na její půdě. Jenže do Buenos Aires už neletěl a nakonec se nevešel ani do sestavy, která se v roce 1982 vydala na šampionát do Španělska.

„Těsně před odletem do Argentiny hrála Dukla ligové utkání s bratislavským Slovanem. Jeho hráč Švehlík po odpískaném faulu kopl do míče, který mě bolestivě udeřil do krku. Já se po něm ohnal a od rozhodčího Stieglera uviděl červenou kartu. Večer mně na reprezentačním srazu trenér Vengloš sdělil, že trestaného hráče s sebou vzít nemůže. Zůstal jsem tedy doma, dostal distanc na pět utkání a dočasně byl vyřazen z reprezentace. Před mistrovstvím jsem sice ještě sehrál dva přípravné zápasy, dokonce jsem byl na cestu do Španělska i vsestranně vybaven, ale nakonec mně zbylo jen obrovské zklamání. Vždyť účast na mistrovství světa, které se koná jen jednou za čtyři roky, je snem snad každého sportovce a já k ní měl tak blízoučko,“ smutně se vrací do období, kdy se zároveň loučil s Duklou.

Těžké začátky v SRN

Ve zmíněném roce 1982 ho však čekaly i příjemnější chvíle. S Duklou oslavil prvenství v lize a potěšil ho i zájem o přestup do západoněmeckého Darmstadtu, přestože šlo o tým, který sestoupil z první ligy. Stal se tak

prvním čs. fotbalistou, který legálně odešel do Spolkové republiky Německo. „Strávil jsem tam tři zajímavé roky, ale první týdný bez znalosti němčiny byly převlece obtížné. Aspoň částečně jsem na hotelovém pokoji komunikoval s jedním Polákem, pomáhala mně tlumočnice a pak hlavně učitelka němčiny. K rodnému jazyku jsem se vracel jen v příjemné české hospodě. Po sportovní stránce to sice nebylo stoprocentní, protože jsme se pohybovali jen ve středu druholigové tabulky, ale splnil se mi tam životní sen: za 26 tisíc marek jsem si koupil mercedes. Mimochodem po úhradě 1500 marek Pragosportu mně měsíčně zbylo 2 500 marek, neplatil jsem bydlení a měl k dispozici auto,“ prozrazuje Macela.

Dalších šest let strávil v Rakousku, ve vesnici pouhých 20 kilometrů za hranicemi, kde působil jako hrající trenér v mužstvu ze čtvrté ligy. Což byla i jeho tečka za úspěšnou závodní činností.

Pestrých sedmnáct let

V roce 1990 začal v jedné sportovní firmě trochu podnikat, vystudoval trenérskou I. třídu, ale jeho životní osud ho poslal úplně někam jinam. O tři roky později byl zvolen místopředsedou fotbalového svazu a v této funkci vydržel dvě volební sezony, tedy osm let. Určitý čas zastával i funkci generálního sekretáře, stal se delegátem UEFA a pracoval také v technické komisi. Dalších pět sezon působil jako šéf mládežnického střediska Sparty na Strahově a od roku 2006 sedí v křesle předsedy komise rozhodčích. Je tedy za ním velice pestrých sedmnáct funkcionářských let.

„Nikdy jsem sudího nedělal, což je možná výhoda i nevýhoda. Víím však jistě, že tato funkce mi vzala nervy, přestože mám čistý stůl i svědomí a s nikým nemám dvojdomek. Určitému tlaku už čelím řadu let, protože naše komise vynáší tresty, které se rozhodčím někdy nelíbí. Snažím se k nim chovat slušně, ale chyby se musejí trestat, třeba i dlouhodobým zastavením činnosti. Známost přece neznamená nadřozování,“ netají jubilant své zásady.

Z renomovaného funkcionáře se stal i táta ve fotbalových Černolicích, kde v klubu I. A třídy pracuje doslova na všech úsecích. „Také tam trénuji, což jsem vlastně na vyšší úrovni nikdy nedělal, ačkoliv mám na to potřebné vysvědčení. Jinak jsem připraven pokračovat v komisi rozhodčích, a pokud by to už nešlo, tak o budoucnost se nebojím, plnu nůši zkušeností

mohu uplatnit i v jiných oblastech. Fotbal mi toho dal hodně, poznal jsem kus světa a naučil se německy. Především o víkendech jsem naopak svojí nepřítomností šidil svoji rodinu. Jsem vcelku spokojený, ale v poslední době mě rozčilují některé články v novinách, psané podle vzoru jedna paní povídala. Nechybí ani napadání bez výroků druhé strany a často i osočování,“ dodává s příchutí rozladěnosti čerstvý šedesátník.

Talentí sedí na tribunách

Bez zajímavosti není ani jeho pohled na současný český fotbal. „Neřekl bych, že je úplně špatný, i když je samozřejmě velká škoda, že jsme nenašli cestu na letošní mistrovství světa. Je třeba mu pomoci, počínaje mládeží. Ekonomická situace státu však doléhá i na kluby, které z finančních důvodů prodávají příliš mladé hráče. Do zahraničí by měli odcházet třeba až po svých dvacátých narozeninách. Nadějní a talentovaní fotbalisté se stále rodí, ale mnozí se na lavičkách náhradníků nebo i na tribunách velkých klubů ztrácejí,“ hledá východisko ze zatím neřešeného problému.

Filip Koudela se k veslování dostal v patnácti letech. Působil v pražské Slavii a s reprezentační posádkou párové čtyřky dobyt řady skvělých úspěchů – bronz na MS 1974 v Luzernu, stříbro na MS 1975 v Nottinghamu a další stříbro na MS 1977 v Amsterdamu. Zároveň vystudoval Fakultu tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy a na podzim roku 1980 nastoupil do Dukly, kde jako závodník absolvoval roční vojenskou základní službu. Aktivní kariéru ukončil po vojně, v osmadvaceti letech, a chvíli pak pracoval jako ústřední metodik veslařského svazu. V roce 1982 se do Dukly vrátil, tentokrát v trenérské funkci, a setrval zde až do roku 1993. Následujících osm let věnoval obrodě svého mateřského oddílu Slavie, ale od roku 2001 opět působí ve funkci vedoucího trenéra ASO DUKLA veslování Praha. Náš rozhovor se soustředil zejména na činnost veslařského oddílu TJ Dukla Praha, jehož je předsedou.

Splní nastupující generace očekávání?

Text: Pavel Nekola
Foto: Ivana Roháčková

Můžete popsat strukturu veslařského oddílu TJ?

Výbor oddílu je tříčlenný – předsedou jsem já, o finance se stará Petr Blecha a dalším členem výboru je Milan Doleček. Schůzky nemíváme, protože se dostatečně často vídáme pracovně. Oddíl však pořádá jednou ročně výroční schůzi a všichni naši členové platí členské příspěvky, abychom mohli třeba uhradit startovné na veteránských závodech.

Kolik má oddíl momentálně členů a kolik trenérů?

Členů máme čtyřicet, přičemž do tohoto počtu zahrnujeme všechny, kteří u nás sportují. Veteránů je deset, závodníků do třidvaceti let patnáct. Profesionálních trenérů působí v oddílu šest a každý má svoji tréninkovou skupinu.

Má oddíl vlastní mládež?

Veslařská Dukla historicky nikdy mládež neměla, ale až do roku 2004 jsme měli své juniory, tedy sportovce do 18 let. Skončilo to usnesením svazu, že se Dukla bude starat pouze o závodníky od osmnácti výš. O mládež jsme se tedy přestali zajímat, máme pouze

závodníky ve věkové kategorii od 18 do 23 let a pak pochopitelně starší borce.

Kde tedy berete mladé sportovce?

Přicházejí k nám z klubů, kde působí do juniorského věku. Výběr je široký – tradiční moravské veslařské kluby působí v Brně, v Olomouci, v Přerově či v Uherském Hradišti, v Čechách jsou nejsilnější kluby v Praze – Blesk, ČVK, VK Smíchov, Bohemians či Slavia, ale jsou u nás i závodníci z malých klubů, třeba z Berouna. Když má někdo o vrcholový sport zájem, jde k nám, protože mužské vrcholové veslování je – až na výjimky – soustředěno v Dukle. Sportovce sledujeme jak v závodech na trenažérech, tak při výkonech na vodě, pak zasedne naše trenérská rada a ta rozhodne, koho ze zájemců přijmeme.

Jak vypadá průběh hlavní veslařské sezony?

Sezona se vlastně dělí na dvě poloviny. První část začíná v dubnu zkouškou vytrvalosti na dlouhých tratích, následuje měsíc přípravy, začátkem května probíhají kontrolní závody, z nichž vzejde reprezentační nominace, a vrcholem je mistrovství republiky, které bývá na začátku července. Pak jsou prázdniny, v jejichž průběhu trénují jen vrcholoví sportovci. Koncem srpna či začátkem září začíná

druhá část závodní sezony, která končí v říjnu. Na ni potom volně navazuje zimní sezona na trenažérech.

Z čeho sestává zimní příprava veslařů?

Z tělocvičny, posilovny, běhu a plavání. Hodně využíváme prostor a možnost Julisky, obvykle tři dny v týdnu, zimní trénink víceméně absolvujeme v tamní posilovně a bazénu či na atletické dráze.

Vyjíždíte někde na soustředění?

Na hory zpravidla jednou za zimu do zařízení Dukly v Harrachově. Vrcholoví sportovci mají i možnost vysokohorské přípravy, buď v Rimini v Itálii, nebo ve Sv. Mořici ve Švýcarsku, ale to je jen pro pár lidí, kteří dobře lyžují. V únoru či v březnu se už přechází na vodu, a to v zařízení italského vojenského námořnictva v Sabaudii. Nachází se osmdesát kilometrů od Říma a jde v podstatě o tři kilometry dlouhou lagunu s klidnou vodou, která je od moře oddělena přísečnou lavicí.

Letošní MS se koná až na podzim na Novém Zélandu. Kdo z Dukly se jej zúčastní?

Nominace proběhla v rámci červencového závodu světového poháru v Luzernu. Kritéria svazu byla nesmírně tvrdá, protože

cesta k protinožcům je finančně velice náročná – ve finále umístění do šestého místa a zároveň u „velké“ disciplíny odstup pěti vteřin a u „malé“ osmi vteřin od vítěze. Z Dukly se na MS proboujvali skifař Ondřej Synek a dvojskif David Jirka – Petr Vitásek.

Kteří mladí závodníci Dukly do 23 let představují největší naději pro budoucnost?

Máme vynikající čtyřku bez kormidelníka, kterou trénuje Petr Blecha. Na naše poměry jde o malý zázrak. V nedávné době přišli do Dukly Petr Melichar ze Slavie, Jakub Koloc z Brandýsa, Jan Pilc z Roudnice a David Szabó z Blesku, kluci kolem devatenácti dvaceti let. Časem určitě nahradí naši elitní čtyřku, která byla minulý rok na mistrovství světa čtvrtá, což byl velký úspěch. Zatím s nimi sice prohrávají, ale jen těsně. Kromě nich pak disponujeme ještě kvalitní párovou čtyřkou ve složení Petr Buzrla, Petr Ouředníček, Martin Basl a Jan Andrlé, již vede náš finský kolega Veikko Sinisalo.

Jaké disciplíny se v mužském veslování provozují a na jakých tratích?

Disciplíny jsou párové a nepárové. V nepárových má závodník jedno veslo, v párových dvě. Hlavní jsou samozřejmě olympijské disciplíny, což jsou skif, dvojskif, dvojka bez kormidelníka, čtyřka bez kormidelníka, párová čtyřka a osma, a všechny tyto lodě máme v Dukle obsazeny. Pokud jde o distance, v kontrolních vytrvalostních závodech je trať dlouhá zpravidla šest kilometrů, jinak má veslování tratě dvoukilometrové.

Jaké podmínky mají v Dukle studující závodníci?

Když jsem vesloval já, byl možný pouze večerní nebo dálkový způsob studia, ale v současné době žádné takové omezení není. Značná část našich mladých závodníků jsou vysokoškolská studenta a v Dukle mají poloviční profesionální úvazek.

Mohl byste charakterizovat hlavní náplň činnosti oddílu TJ?

Je to v podstatě veteránské veslování. Jde o závodníky, kteří s vrcholovým sportem skončili, ale chtějí sportovat dál. Veslování veteránů je nesmírně složitá záležitost, protože má spoustu věkových kategorií, aby spolu závodili jen vrstevníci. Vyhraje tak skoro každý, z čehož mají závodníci pochopitelně radost. Na letošním MČR startovali naši kluci na osmiveslicích, seděli v ní třeba Milan Doleček, Petr Blecha, Michal Vabroušek, kormidelník Oldřich Hejdušek a další borci, kteří prošli Duklou. Veteráni i pravidelně trénují, scházejí se ráno u nás nebo v ČVK, kde sídlí další veteránští sportovci, a začínají tak svůj pracovní den.

Pořádá oddíl i nějaké vlastní akce?

Ano, třeba k zakončení sezony. Akce se jmenuje „Žába“, koná se v říjnu či listopadu a je to úžasná záležitost, která s profesionální Duklou nijak nesouvisí. Vždycky se tu sejdeme, vyklidíme

loděnici, abychom se měli kam schovat, protože už nebývá dobré počasí, koupíme sud piva, grilujeme a při tom zhodnotíme, jaká ta právě uplynulá sezona vlastně byla. |

- 1/ Jakub Vrabec, Jiří Srna, Jakub Horváth a další z posádky osmiveslice do 23 let
- 2/ Jiří Srna a Kornel Altman
- 3/ Jakub Vrabec, Petr Handlovič, Jakub Horváth a Matyáš Klang
- 4/ Reprezentační osmiveslice na Primátorkách 2010

MEMORIÁL Karla Špatenky

Po krásné lyžařské dovolené se 8. března 2003 vrátil autobusem domů Karel Špatenka se svými kamarády. Tragická nehoda u jihočeských Nažidel však ukončila život člena ASC DUKLA. Na jeho památku se 27. května 2010 konal již VII. ročník Memoriálu Karla Špatenky v malé kopané.

Hostitelem turnaje byl opět Armádní sportovní oddíl DUKLA lyžování Liberec. Osm družstev bojovalo ve dvou skupinách o postup do závěrečných kol turnaje. Finálové utkání mezi VÚ 7924 Liberec a Soukromým pivovarem Svijany skončil výhrou vojáků 2:0 a stali se tak vítězi turnaje. V boji o třetí místo podleli loňští vítězové družstvo ASC DUKLA volejbalistů z Liberce 3:4 a museli se spokojit se čtvrtým místem. Pátý skončili fotbalisté Ministerstva obrany, šesté místo obsadilo družstvo

Imstav Group, s. r. o. O „červenou lucernu“ se utkala družstva VÚ 2436 Pardubice s družstvem libereckých lyžařů. „Lucerna“ nakonec zůstala lyžařům Liberce, kteří podleli vojákům z Pardubic 2:4.

Putovní pohár, který do trvalého držení získali vítězové, předával ředitel turnaje Arnošt Šulc. Byl to bohužel jeho poslední turnaj a jeho poslední předání cen sportovcům. O dva dny později nás Arnošt Šulc navždy opustil.]

Text a foto: Cyril Schejbal

Utkaní ASC DUKLA proti lyžařům Liberce

jubilanti armádního sportu

Všem oslavencům významného životního výročí 3. čtvrtletí roku 2010 přejeme hlavně pevné zdraví. Začátkem měsíce prosince 2010 se v Kongresovém sále Vojenského klubu uskuteční každoroční společné Setkání jubilantů armádního sportu.

Své kulatiny slaví ve 3. čtvrtletí roku 2010:

MUDr. Miroslav Bartoš, nar. 21. srpna 1945, sportovní lékař
Od roku 1972 lékař na oddělení zdravotnického zabezpečení armádního vrcholového sportu v Praze, v letech 1994–2004 náčelník oddělení. Od roku 2005 zástupce ředitelky odboru zdravotnického zabezpečení Ministerstva vnitra, vedoucí oddělení léčebné, preventivní a posudkové péče.

František Haltuf, nar. 30. 8. 1945, fotbalový funkcionář
Dlouholetý dobrovolný funkcionář FK Dukla Praha na úseku péče o fotbalové internacionály.

Zbyněk Hubač, nar. 1. září 1940, lyžování – závodník, trenér
Skokan na lyžích a pozdější trenér. Závodil v letech 1962 až 1973. Své jediné vítězství zaznamenal v rakouském Innsbrucku na Turné čtyř můstků 1970/71. Díky tomuto prvenství obsadil v celkové klasifikaci Turné třetí místo za vítězným Jiřím Raškou a druhým Norem Morkem. Celkově třetí skončil Hubač už v ročníku 1968/69. Celkem třikrát se zúčastnil zimních olympijských her, jeho nejlepším umístěním byla 19. příčka na středním můstku, v Innsbrucku 1964 i v roce 1968 ve francouzském Grenoble. Později působil jako trenér liberecké Dukly a asistent trenéra reprezentace.

Ilonka Janoušková, 6. srpna 1935, zdravotní sestra
Na zdravotnické oddělení armádního vrcholového sportu nastoupila jako zdravotní sestra v lednu 1958. Pracovala zde 45 let až do roku 2004, kdy odešla do důchodu.

Helenka Kostelníková, 15. září 1945, personalistka
Od roku 1965 byla zaměstnána v resortu M0. Od ledna 1997 do dubna 2010 pracovala jako personalistka v ASC DUKLA.

Dodatek k letošnímu roku:

Jaroslav Kvapil, 17. března 1940, cyklistika
Bývalý reprezentant v cyklokrosu a na silnici, v obou disciplínách i národní reprezentant. V roce 1961 se stal mistrem Československa v cyklokrosu, na stupně vítězů se pak probojoval ještě pětkrát. Mistr republiky na silnici 1962 a 1967, v družstvu 1965, 1967. Momentálně žije ve Švédsku.

Text: Ivana Roháčková

TURNAJ národnostních menšin

Stadion Juliska se 26. června 2010 opět stal hostitelem letos již XII. ročníku turnaje národnostních menšin v malé kopané žijících na území České republiky – O pohár místopředsedkyně Senátu Parlamentu ČR.

Pořadatelům UNIASK ČR, ASC DUKLA a FK Dukla Praha se přihlásilo rekordních 24 družstev s 344 hráči, která byla rozlosována do čtyř skupin. O titul fotbalového krále po celý den soutěžila mužstva z Evropy, Asie, Afriky a jeden tým složený z přistěhovalců z Latinské Ameriky.

V průběhu turnaje bylo sehráno 68 utkání, z toho 60 utkání v základních skupinách, čtyři ve čtvrtfinále a po dvou utkáních v semifinále a finále.

Celkem bylo vstřeleno 189 branek, nejlepším střelcem se stal Alexandr Sívák (Romové) s jedenácti brankami a nejlepším brankářem byl vyhlášen

Mykola Šapočko (Ukrajinci), který inkasoval pouze dva góly. V utkáních turnaje bylo rozhodčími uloženo třicet žlutých a čtyři červené karty.

Pohár FAIR PLAY pro nejslušnější družstvo získali Senegalci.

Vítězný pohár převzalo z rukou místopředsedkyně Senátu Aleny Gajdůškové družstvo Ukrajinců, které ve finále porazilo Poláky, třetí skončil tým Nigerijců.]

Text a foto: Ivana Roháčková

Vítěz turnaje družstvo Ukrajinců

VELKÁ CENA ARMÁDY ve střelbě

O víkend 14.–15. srpna 2010 se v Hradci Králové konal již XXI. ročník Velké ceny Armády ČR v brokové střelbě za účasti 73 závodníků a závodnic.

V závodě žen v trapu z devíti závodnic byla nejlepší Iveta Loosová z Komety Brno nástřelem 86 terčů.

Konečné výsledky přinesly ve skeetu vítězství závodníkům Komety Brno. Obsadili prvních pět míst. Zvítězil Tomáš Nýdrle se 147 terči. Jakub Málek z domácí Dukly skončil na šestém místě se 139 terči.

V kategorii juniorů zvítězil ve skeetu juniorský mistr světa Miloš Slavíček se 142 terči před Miroslavem Pacákem se 136 terči. Oba jsou příslušníky Dukly Hradec Králové.

Trap mužů přinesl vítězství Michalu Hojnému z Dukly za 141 trefených terčů. Druhý Jiří Gach (Kometa) trefil 138 a třetí Robin Daněk (Dukla) 137.

O první tři místa v kategorii juniorů se podělili opět závodníci Komety Brno a Dukly Hradec Králové, a to v pořadí Radim Sedláček (Kometa) 141 terčů, Luděk Vodička (Dukla) 139 a Jan Borkovec (Kometa) 137 zásahů.

Ve vloženém Loveckém kole seniorů zvítězil Radek Chalupník z klubu Bučina. Nejstaršímu střelci Otakaru Šrámkovi bylo 63 let a skončil na třetím místě.]

Text a foto: Cyril Schejbal

Stupně vítězů v trapu mužů.
Zleva Jiří Gach, Michal Hojný, Robin Daněk, Jan Ženčuch, Fedor Dunajčik a Marek Machan

Janků si vzal Baďurovou

Na zámku Liblice nedaleko Mělníka si po desetileté známosti řekli své „ANO“ dva atleti z Dukly, stříbrná z mistrovství světa ve skoku o tyči Kateřina Baďurová a vicemistr Evropy výškař Tomáš Janků.

Z atletů se stali 11. 9. 2010 ve 14.28 hod. manželé Kateřina a Tomáš Janků. Datum jedné naktého září, na který připadá výročí teroristických útoků na USA, vybrali jako jediný vhodný volný termín. „Prostě to tak vyšlo,“ uvedli novomanželé. Ale možná že z toho velmi pěkného páru a nezapomenutelného data budou třeba nová DVOJČATA.

Svatba proběhla za krásného slunečného počasí, nevěsta přijela k atletické svatbě roku v kočáře taženém párem černých koní. Na líbáňky novomanželé odletí do Paříže. Potomka zatím neplánují, čekají, až k nim přiletí čáp nebo vrána. Pětatřicetiletý Tomáš Janků ukončil sportovní kariéru v roce 2008 a začal podnikat v několika oborech, zároveň působí jako dobrovolný hasič. Sedmadvacetiletá Baďurová musela se skákáním skončit letos na jaře pro opakované zdravotní problémy. V červenci otevřela sportovní mateřskou školu a 1. října nastupuje na místo šéftrenéra Armádního sportovního oddílu DUKLA atletiky Praha. |

Text a foto: Ivana Roháčková

očekávané sportovní akce ve IV. čtvrtletí 2010

Cyklistika	ME dráha – deryn	16.–17. 10.	Walkmar	SP	18.–19. 12.	Engelberg
MČR dráha	20.–21. 10.	Praha	Lyžování – severská kombinace	SP	29. 12.	Oberstdorf
ME dráha	5.–7. 11.	Pruszków	SP	26.–27. 11.	Kuusamo	
SP	2.–4. 12.	Melbourne	SP	4.–5. 12.	Lillehammer	
SP	16.–18. 12.	Calí	SP	18.–19. 12.	Ramsau	
MČRJ dráha – omnium	19. 12.	Praha	Lyžování – alpské disciplíny	SP	22.–24. 10.	Sölden
Jachting			SP	13.–14. 11.	Levi	
MČR finn	8. 10.	Nové Mlýny	SP	27.–28. 11.	Lake Louise	
Jízda na bobech			SP	3.–5. 12.	Beaver Creek	
SP	25.–28. 11.	Whistler	SP	11.–12. 12.	Val d'Isère	
SP	2.–5. 12.	Calgary	SP	17.–19. 12.	Alta Badia	
SP	9.–12. 12.	Park City	SP	29. 12.	Bormio	
SP	16.–19. 12.	Lake Placid	Lyžování – akrobatické	SP	11. 12.	Suomu
Jízda na saních			SP	15. 12.	Méribel	
SP	27.–28. 11.	Igls	SP	17.–20. 12.	Beida Lake	
SP	4.–5. 12.	Winterberg	SP	18.–19. 12.	Innichen	
Karate			SP	20.–21. 11.	Gällivare	
MS	28.–31. 10.	Bělehrad	SP	26.–28. 11.	Kuusamo	
Lyžování – běh			SP	4.–5. 12.	Düsedorf	
SP	20.–21. 11.	Gällivare	SP	11.–12. 12.	Davos	
SP	26.–28. 11.	Kuusamo	SP	18.–19. 12.	La Clusaz	
SP	4.–5. 12.	Düsedorf	SP	31. 12.	Oberhof	
SP	11.–12. 12.	Davos	Lyžování – skok			
SP	18.–19. 12.	La Clusaz	GP letní	1. 10.	Liberec	
SP	31. 12.	Oberhof	GP letní	3. 10.	Klingenthal	
Lyžování – skok			SP	27. 11. – 1. 12.	Kuusamo,	
GP letní	1. 10.	Liberec	SP	4.–5. 12.	Kuopio	
GP letní	3. 10.	Klingenthal	SP	11.–12. 12.	Lillehammer	
SP	27. 11. – 1. 12.	Kuusamo,	SP	11.–12. 12.	Harrachov	
SP	4.–5. 12.	Kuopio				
SP	11.–12. 12.	Lillehammer				
SP	11.–12. 12.	Harrachov				

přehled sportovních výsledků / červen – srpen 2010

Atletika
10. 7. MZ „Diamantová liga“ – Gateshead – Anglie
 ženy / oštěp – 3. Barbora Špotáková – 62,02 m
17.–18. 7. MČR – Třinec
 muži / tyč – 1. Jan Kudlíčka – 5,50 m
 muži / oštěp – 1. Vítězslav Veselý – 81,72 m
 muži / výška – 1. Jaroslav Bába – 2,18 m
 muži / kladivo – 1. Lukáš Melich – 72,12 m
 ženy / oštěp – 1. Barbora Špotáková – 61,32 m
22. 7. MZ „Diamantová liga“ – Monaco
 ženy / oštěp – 1. Barbora Špotáková – 65,76 m
13.–14. 8. MZ „Diamantová liga“ – Londýn – Anglie
 ženy / oštěp – 1. Barbora Špotáková – 63,50 m
19. 8. Diamantová liga – Curych – Švýcarsko
 ženy / oštěp – 2. Barbora Špotáková – 65,34 m
19. 8. Diamantová liga 2010 – celkové pořadí
 ženy / oštěp – 1. Barbora Špotáková
 muži / oštěp – 4. Petr Frydrych
Cyklistika
22.–27. 6. MČR silnice – Holíč, Kyjov
 ženy / časovka – 1. Martina Sáblíková
 ženy / časovka dvojic – 1. Martina Sáblíková, Martina Růžicková
 ženy / silnice – 1. Martina Sáblíková
16.–18. 7. MEJ silnice – Ankara – Turecko
 juniorky / silnice – 4. Dagmar Labáková
11.–15. 8. MSJ dráha – Montichiari – Itálie
 juniorky / omnium – 5. Jan Kadúč
 junioři / bodovací – 5. Dagmar Labáková
28. 8. MČR na dráze – Prostějov
 muži / keirin – 1. Tomáš Bábek
 muži / dvojice – 1. Alois Kaňkovský, Milan Kadlec
Kanoistika
29. 7. – 1. 8. ME U23 – Moskva – Rusko
 muži / čtyřkánoe 1000m – 3. Václav Dubský, Jan Luňáček – podíl 1/2
7.–8. 8. MS kvadriatlon – Sedlčany
 ženy / kvadriatlon – 2. Hana Švarcová
27.–29. 8. MČR – Račice
 muži / kajak 1000 m – 1. Jan Štěrba
 muži / deblkajak 1000 m – 1. Ondřej Horský, Jan Štěrba
 muži / čtyřkajak 1000 m – 1. Ondřej Horský, Jan Štěrba, Daniel Havel, Jan Souček
 muži / deblkánoe 1000 m – 1. Václav Dubský – podíl 1/2
 muži / čtyřkánoe 1000 m – 1. Jan Luňáček, Václav Dubský – podíl 1/2
 muži / kajak 200 m – 1. Jan Štěrba
 muži / deblkajak 200 m – 1. Daniel Havel, Jan Štěrba
 muži / kajak 500 m – 1. Jan Štěrba
 muži / deblkajak 500 m – 1. Ondřej Horský, Jan Štěrba
 ženy / deblkajak 1000 m – 1. Jana Ježová – podíl 1/2
 ženy / deblkajak 500 m – 1. Jana Ježová – podíl 1/2
27.–29. 8. Akademické MS – Poznaň – Polsko
 ženy / čtyřkajak 500 m – 1. Anna Adamová, Šebestová Jana, Lucie Matoušková – podíl 3/4
 ženy / čtyřkajak 200 m – 2. Anna Adamová, Šebestová Jana – podíl 1/2
 muži / kánoe 1000 m – 2. Filip Dvořák
Lyžování – skok
27.–29. 8. Letní GP – Hakuba – Japonsko
 muži / HS131 – 5. Borek Sedláč
Lyžování – severská kombinace
13.–14. 8. Letní GP – Oberwiesenthal – Německo
 muži / HS106/10 km – 1. závod – 4. Miroslav Dvořák
 muži / HS106/10 km – 2. závod – 3. Miroslav Dvořák
Snowboarding
22. 8. MSJ – Nový Zéland – Otago
 juniorky / snowboardcross – 1. Eva Samková
Moderní pětiboj
18.–20. 6. SP – Moskva – Rusko
 muži – 3. David Svoboda
6.–10. 8. MSJ – Székesfehérvár – Maďarsko
 juniorky / družstva – 5. Natálie Dianová, Barbora Kodedová – podíl 2/3
Parašutismus
25.–27. 6. SP v přesnosti přistání – Bled – Slovinsko
 muži / PP – družstva – 1. Jiroušek, Gečňuk, Šorf, Tábor, Žitka
5.–8. 8. SP v přesnosti přistání – Belluno – Itálie
 muži / PP – družstv – 3. Jiroušek, Gečňuk, Šorf, Tábor, Žitka

smějeme se s DUKLASPORTEM / kresba Milan Kounovský

junióri / přesnost přistání – 2. Miloslav Kříž
12.–15. 8. MČR v klasickém parašutismu – Nové Město nad Metují
 muži / PP – 1. Oldřich Šorf
 muži / individuální akrobacie – 1. Jiří Gečňuk
 muži / kombinace – 1. Oldřich Šorf
 muži / PP – družstva – 1. Pavlíček, Šorf, Žitka, Směšný
 junioři / PP – 1. Miloslav Kříž
Karate
4.–6. 6. ME – Bělehrad – Srbsko
 muži / kata – 1. Jakub Tesárek
 muži / kata – družstva – 1. Jakub Tesárek
17.–18. 7. MS Akademické – Černá Hora
 muži / kata – družstva – 2. Jakub Tesárek – podíl 1/3
Orientační běh
12.–15. 8. MS – Trondheim – Norsko
 muži / štafeta – 5. Michal Smola – podíl 1/3
Sportovní střelba Plzeň
1.–4. 7. SP – Bělehrad – Srbsko
 muži / RP 25 m – 3. Josef Fiala – 579+191,2
Veslování
2.–4. 7. MČR – Račice
 muži / skif – 1. Ondřej Synek
 muži / dvojskif – 1. David Jirka, Petr Vitásek
 muži / dvojka bez korm. – 1. Jakub Makovička, Jakub Houska
 muži / čtyřka bez korm. – 1. Michal Horváth, Jan Gruber, Milan Doleček, Milan Brunčvík

Přehledy na této dvoustraně připravil: Petr Eliáš

Tucet otázek pro SVATOPLUKA BUCHTU

1. Datum a místo narození:
 26. února 1966 v Brně
2. Dosažené vzdělání:
 Vystudoval jsem Střední průmyslovou školu elektrotechnickou, obor silnoproud, a studium jsem zakončil maturitou.
3. Kdo vás přivedl ke sportu a které druhy sportu jste v dětství provozoval?
 Byl to otec, sportovní fanatik. Nejprve jsem hrál lední hokej, chytal jsem v brance, ale na kole jsem jezdil už od útlého mládí a v přípravě na hokejovou sezonu byla cyklistika jednou z mnoha tréninkových jednotek. Po zranění kolene jsem jízdní kolo používal k rehabilitaci a zcela jsem mu propadl. V roce 1978 jsem hokej opustil a začal novou kariéru na brněnském velodromu v TJ Favorit Brno. Byl to dráhařský oddíl, takže od počátku jsem byl zařazen mezi dráhaře-vytrvalce.
4. Vaše sportovní kariéra:
 Lední hokej: Ingstav Brno (1975–1978), cyklistika: Favorit Brno (1978–1986), Dukla Praha (1986–1990), Favorit Brno (1990–1992).
5. Kdy jste se dostal do pražské Dukly a kdo vás trénoval?
 Do Dukly jsem přišel v září 1986 vykonat základní vojenskou službu, v dubnu 1987 jsem byl převeden do stálého stavu a svůj závodnický úvazek jsem tu ukončil v září 1990. Trénovali mě Pavel Vršecký, Tomáš Čapek a Karel Randák.
6. Vaše největší sportovní úspěchy:
 Stíhací závod družstev na 4 km: MS 1986 Colorado Springs – 1. místo (Pavel Soukup, Theodor Černý, Aleš Trčka, Svatoopluk Bucht), MS 1987 Vídeň – 3. místo, LOH 1988 Soul – 5. místo, MS 1989 Lyon – 5. místo.
7. Jaké bylo nejlepší kolo vašeho života a jaká vaše nejoblíbenější a nejméně oblíbená cyklistická disciplína?
 Nejlepší bylo silniční kolo značky Favorit z roku 1986 od rokycanského stavitele rámů pana Babického. Nejraději jsem jezdil stíhací závod družstev a závod dvojic (madison), naopak nerad jsem se účastnil silničních etapových závodů, které jsme absolvovali jako nutnou přípravu.
8. Čemu jste se věnoval po odchodu z Dukly Praha?
 Ještě dvě sezony jsem závodil za Favorit Brno, kde jsem po LOH 1992 ukončil kariéru. Pak jsem se živil rozvážením pečiva, jako vedoucí skladu cukrovínek, podnikal jsem v lidských zdrojích a pracoval jsem i jako sportovní koordinátor Českého svazu cyklistiky a trenér cyklistů v Kataru. Katarskou cyklistiku jsem v podstatě založil, protože před mým příjezdem zde existovala pouze federace bez závodníků a ostatních zaměstnanců. Začínali jsme tedy úplně od píky hledáním vhodných typů sportovců, zajištěním a nákupem jízdních kol a všeho, co k cyklistice patří. V průběhu tří let se však katarští cyklisté stali konkurenceschopnými.
9. Odkdy jste v Dukle Brno a na jaké funkci zde působíte?
 V říjnu 2006 jsem nastoupil do funkce trenéra, 1. ledna 2009 jsem se stal vedoucím trenérem.
10. Jezdíte ještě na kole nebo provozujete nějaké další sporty? Máte nějaké koníčky?
 Na kole jezdím velmi svátečně. S manželkou se snažíme po odpoledních a večerech jezdit na in-line bruslích a posilovat. Jinak se zajímám o závody Formule 1 a MotoGP a o lední hokej.
11. Vaše osobní cíle a přání do budoucna:
 Vše je spojené s cyklistikou. Můj cíl je zcela jasný – s některým z našich svěřenců získat titul mistra světa a jakoukoliv olympijskou medaili. Přejí si též, aby zůstalo zachováno ASC DUKLA, protože je to jediné fungující sportovní zařízení tohoto druhu u nás.
12. Vaše životní motto:
 Velké věci vznikají z velkých příležitostí.

Text: Pavel Nekola
 Foto: Lenka Valová

Alexander Bögi se v zákovských letech věnoval fotbalu, ale už jako dorostenec si oblíbil box, který se stal jeho životním osudem. Dosáhl řady úspěchů jako závodník, ale i v trenérské práci, které se stále věnuje v Dukle Olomouc. A protože 11. prosince oslaví 70. narozeniny, požádali jsme ho o malé ohlédnutí za jeho sportovním životem.

Barvy Dukly hájí už 50 let

alexander bögi

Kudy vedly vaše kroky do ringu mezi provazy?

V patnácti letech jsem nastoupil v Děčíně do učiliště a vyučil se dřevomodelářem. Boxerský oddíl tam tehdy udělal nábor, který vedli vynikající trenéři František Capla a Antonín Nekola. A mně tento sport doslova učaroval. Po půldruhém roce tréninku jsem načerno startoval za muže a hned první utkání ve II. lize skončilo mým vítězstvím.

Kdy jste dosáhl prvního velkého úspěchu?

V roce 1959, kdy jsem se v Košicích stal v hmotnostní kategorii 67 kg mistrem republiky. Jako voják základní služby jsem byl zařazen do ASD Dukla Kroměříž, kde mně další skvělí trenéři Horymír Netuka a Karel Golda připravili vysokou školu boxu.

A jejich velkou zásluhou následoval nádherný řetěz vynikajících výsledků?

Lze to tak říci, protože od počátku šedesátých let jsem byl stálým členem reprezentace a v Dukle čtyřikrát slavil titul mistra republiky v družstvech. Za svůj největší úspěch považuji vydařené vystoupení v utkání Československo – Skotsko, v němž jsem přispěl k vítězství 16:4. Nezapomenutelný pro mě zůstane i zájezd československé reprezentace do Egypta, kde jsem jako jediný z našeho týmu vyhrál oba své zápasy. Velice si cením i bronzové medaile z mistrovství armád v Maďarsku.

Jak pokračoval váš boxerský život po skončení závodní činnosti?

Nejprve jsem byl v Dukle Olomouc asistentem šéftrenéra Netuky a po jeho odchodu v roce 1975 jsem se stal hlavním trenérem. V té době se mi podařilo vystudovat první trenérskou

třídu a získat nejvyšší kvalifikaci rozhodčího. Proto jsem mohl pracovat jako asistent státního trenéra i v trenérsko-metodické svazové komisi.

Co práce trenéra boxu vyžaduje především?

Trpělivou pedagogickou a výchovnou činnost. Nejnáročnější je připravit závodníka na vrcholnou soutěž, aby byl psychicky odolný a uměl prodat vše, co pracně natrénoval.

Vychoval jste desítky mistrů republiky. Můžete uvést aspoň některé?

Bude to dost složité, protože jich bylo přesto. Z olympioniků to byli Jaroslav Král, Miroslav Šándor, Pavol Polakovič a Jaroslav Konečný. Medaili z evropského šampionátu si přivezli Rostislav Osička či Tibor Puha a z dalších vynikajících reprezentantů stojí za zmínku aspoň Dušan Hečko, Tomáš Kemel, Petr Sommer, Zdeněk Kortiš, Jozef Máron, Ivan

Protivňák, Alexander Kovács, Ivan Gonda, Břetislav Tvarůžek, Zdeněk Výskala, Daniel Stantien či Ladislav Konečný.

Čím pro vás byla a stále je Dukla?

Celoživotní láskou! Díky ní se box stal nejen mým koníčkem, ale i povoláním. Půl století v jejích barvách bylo naplněno nádhernou sportovní i trenérskou činností. Příprava byla založena na lékařsko-pedagogických studiích, tréninky měly vědecký základ. Život mezi provazy mi přinesl přátelství na domácí i zahraniční scéně, napětí na turnajích, radost z úspěchů a někdy i smutek z nesplněných představ. V Dukle jsem působil 40 let u vrcholového sportu a posledních deset let se věnuji mládeži.

Jsou mezi nimi i boxeři se slibnou perspektivou?

Je jich hned několik, kteří z mezinárodních soutěží vozí cenné medaile. Patří mezi ně například Mário Wiedermann, mistr republiky v kadetech. Dále jsou to junior Pavel Polakovič, syn olympionika z olympijských her v roce 1996, a Mário Baláž, mistr republiky v juniorech i mužích. Oba se už připravují na olympiádu v Londýně, kde by se při příznivém losu mohli probojovat až do čtvrtfinále.

Co současnému boxu nejvíc chybí?

Finanční prostředky, bohatší mezinárodní styk, lepší tréninkové podmínky a tým i možnost kvalitnějšího výběru nadějných boxerů.

A vaše osobní plány pro nejbližší léta?

Pomalou předávat trenérskou funkci mým mladším nástupcům, kterými jsou Jiří Musil, Josef Němec a Dušan Lánský.

V pátek 6. srpna 2010 před zahájením fotbalového utkání 2. ligy zavítal na armádní stadion Juliska v pražských Dejvicích ministr obrany Alexandr Vondra se svým náměstkem Michaelem Hrbatou. Prohlídku areálu zahájil na ochozu hlavní tribuny, kde je centrem moderního pětiboje provedl šéftrenér oddílu moderního pětiboje Jiří Adam a ředitel ASC DUKLA plukovník Jaroslav Priščák. Poté po schodech obří tribuny, která patří k největším stavbám tohoto typu u nás, sešli do budovy zvané Lázně. Tam si prohlédli prostory regenerace a rehabilitace, plavecký bazén, saunu a tělocvičnu. Na závěr ministr Vondra s generálním ředitelem fotbalového klubu Dukla Praha Petrem Voženílkem zavítal mezi legendy fotbalové Dukly Praha.

1

2

- 1/ Ředitel ASC DUKLA Jaroslav Priščák vítá ministra obrany Alexandra Vondru a jeho náměstka Michaela Hrbatu.
- 2/ Jaroslav Priščák provádí Alexandra Vondru po stadionu Juliska.
- 3/ Ministr Vondra při střelbě
- 4/ Jiří Adam s ministrem v klubovně moderních pětibojařů
- 5/ V budově Lázně u bazénu
- 6/ Alexandr Vondra s bývalým fotbalovým brankářem Ivo Viktorem

3

4

5

6

JAN AVOLEK

potřetí

= kalendář DUKLA 2011

